

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 31CT1

XII legislatura · sisè període · sèrie C · número ***

Comissió de Territori

Sessió 31, dijous 15 d'octubre de 2020

Presidència de la I. Sra. Assumpta Escarp Gibert

Sessió 31 de la CT

La sessió de la Comissió de Territori (CT) s'obre a ***. Presideix Assumpta Escarp Gibert, acompanyada del vicepresident, Sergio Sanz Jiménez, i del secretari, José Rodríguez Fernández.

Hi són presents els diputats Héctor Amelló Montiu, David Bertran Román, Marina Bravo Sobrino, Francisco Javier Domínguez Serrano i Javier Rivas Escamilla, pel G. P. de Ciutadans; Narcís Clara Lloret, Gemma Geis i Carreras, Antoni Morral i Berenguer, Teresa Pallarès i Piqué i Eduard Pujol i Bonell, pel G. P. de Junts per Catalunya; Ferran Civit i Martí, Irene Fornós Curto, José Rodríguez Fernández, Marc Sanglas i Alcantarilla i Francesc Viaplana Manresa, pel G. P. Republicà; Jordi Terrades i Santacreu, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; David Cid Colomer, pel G. P. de Catalunya en Comú Podem; Natàlia Sánchez Dipp, pel S. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, i Santi Rodríguez i Serra, pel S. P. del Partit Popular de Catalunya.

Assisteix/-en a aquesta sessió...

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

Punt únic: Sessió informativa de la Comissió de Territori amb el conseller de Territori i Sostenibilitat i el vicepresident del Govern i conseller d'Economia i Hisenda sobre els acords amb Hard Rock per a la compra de terrenys destinats a un complex de

Ileure (trams. 355-00091/12, 355-00114/12, 355-00209/12, 355-00097/12, 355-00115/12, 355-00171/12). Comissió de Territori i Comissió d'Economia i Hisenda.
Sessió informativa.

La presidenta

Molt bona tarda a totes i a tots.

Sessió informativa amb el conseller de Territori i Sostenibilitat i el vicepresident del Govern i conseller d'Economia i Hisenda sobre els acords amb Hard Rock per a la compra de terrenys destinats a un complex de lleure

355-00091/12, 355-00097/12, 355-00114/12, 355-00115/12, 355-00171/12, 355-00209/12

Avui començaríem aquesta Comissió de Territori, que està ampliada als membres de la Comissió d'Economia, com saben, per resoldre i per atendre la sessió informativa de la Comissió de Territori amb el conseller de Territori i el vicepresident del Govern i conseller d'Economia sobre els acords amb Hard Rock per a la compra de terrenys destinats a un complex de lleure.

Abans de començar la sessió, recordar-los que en la sala només podem estar vint-i-una persones, que estan... De moment estem complint els estàndards, i, per tant – són poques les comissions que es fan presencials–, respectem en tot moment les distàncies i tot allò que ens pot facilitar millor sortir de la Covid.

Voldria, en nom de la Mesa, també, de la Comissió de Territori, donar les gràcies al president del Parlament i a la Mesa del Parlament perquè ens va ajudar a desbloquejar una sol·licitud d'empara que havíem fet a la presidència del Parlament per poder tenir aquesta sessió amb els dos consellers, i, per tant, jo crec que és de justícia, una vegada presentada l'empara, que s'hagi resolt, doncs, satisfactòriament, i, per tant, comentar-ho.

Recordar als consellers que, més o menys, havíem dit una hora –una hora, una hora i escaig– a repartir entre els dos membres del Govern, i després els grups parlamentaris disposaran de deu minuts, i després pot resoldre..., també, trenta,

trenta-cinc... Serem flexibles amb els temps, però, en principi, suposo que, com tothom va ajustat d'agendes, com més ens hi ajustem, millor.

Per tant, sense més... –comença el vicepresident? (*Pausa.*) Doncs començarà el vicepresident del Govern. Té la paraula el vicepresident i conseller senyor Aragonès.

El vicepresident del Govern i conseller d'Economia i Hisenda (Pere Aragonès i Garcia)

Moltes gràcies, senyor presidenta. Senyores i senyors diputats, conseller Calvet, molt bona tarda a tothom, i moltes gràcies per donar l'oportunitat d'explicar-nos un cop més sobre l'estat actual del projecte del centre recreatiu..., dels projectes situats al Centre Recreatiu Turístic de Vila-seca i Salou.

La iniciativa que es debat del projecte, doncs, que en aquests moments està impulsant l'empresa Hard Rock és una iniciativa que els seus orígens venen de lluny, que arrenca inicialment com un macrocomplex de joc, i que, mica en mica, hem anat racionalitzant, laminant les parts que des del punt de vista nostre podíem considerar més nocives, podíem considerar més negatives per al territori i per a la societat, i s'han anat reforçant les vessants que s'adapten millor al model turístic del territori on està previst que s'ubiqui, i especialment, també, al nostre model de societat. Una adaptació que permet, en primer lloc, que el projecte sigui viable, implementable, i que sigui complementari de l'oferta turística actual, dimensionat al territori i humanament sostenible.

Però hem de tenir clar per sobre de tot que aquest projecte, el projecte de Hard Rock és un projecte d'iniciativa privada, i, per tant, el compromís d'aquest Govern ha estat i continua sent que no es destinarà ni un sol euro públic al que és assumir els costos del projecte al voltant del Centre Recreatiu Turístic de Vila-seca i Salou. Ras i curt, no és un projecte públic –ho torno a repetir una vegada més–, i, per tant, la funció del Govern ha estat i és ajustar el projecte a la realitat del territori, i també, doncs, a unes dimensions que ens permeten que sigui assumible territorialment. És, per tant, la nostra funció la d'estudiar i acompanyar qualsevol projecte empresarial que significa unes inversions tan i tan importants. Estem parlant de centenars de milions d'euros de possible inversió, i, per tant, doncs, davant de qualsevol oportunitat com aquesta la nostra obligació és estudiar-ho, és acompanyar-ho, és explicar i també

adaptar els projectes que venen a quina és la realitat social, econòmica, territorial, ambiental del nostre país.

Sobretot per a la creació de llocs de treball, què implica? Ho fem com... –en aquest projecte i en tants altres projectes empresarials. En primer lloc, vetllem pel compliment estricte de la normativa i de la legalitat vigent per maximitzar al màxim l'impacte social i econòmic positiu, per reduir al màxim totes les externalitats negatives que tot projecte comporta, i en el cas del projecte de Hard Rock –el Centre Recreatiu Turístic de Vila-seca i Salou– aquesta actitud vigilant també del Govern es reforça, doncs, redoblant totes les precaucions habituals i perseguint en tot moment l'interès públic. Sempre hem actuat amb la màxima transparència per tal que no pugui quedar ni el més mínim, doncs, aspecte de dubte sobre el paper que juga el Govern de Catalunya. Hem estat disposats a donar totes les explicacions necessàries i a respondre totes les preguntes que se'ns han realitzat, i ho seguirem fent. I per això avui comparec conjuntament amb l'honorable conseller Calvet en aquesta comissió, per compartir l'actuació i posicionament de la Generalitat davant dels últims esdeveniments relacionats amb aquest projecte.

En aquest sentit el que faré, doncs, a continuació és una exposició inicial detallada per emmarcar el punt de partida i el recorregut del projecte, i després cediré la paraula al conseller Calvet, que pugui explicar els acords de govern sobre la pròrroga per a la compravenda dels terrenys on s'ha d'ubicar el centre, on s'ha d'ubicar el projecte del Centre Recreatiu Turístic de Vila-seca i Salou, i també sobre l'impacte – que comentarà el conseller– de la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya amb relació al pla director urbanístic. I, finalment, amb permís de la presidència, abans de donar pas a les preguntes, doncs demanaré de reprendre la paraula breument per fer una reflexió final sobre les incerteses que tenim en aquest moment, que estan motivades per la crisi socioeconòmica que ha comportat la Covid-19 i, per tant, com ens condicionen els projectes relacionats amb el Centre Recreatiu Turístic de Vila-seca i Salou.

Vostès deuen recordar que fa tres legislatures, el 2014, durant la presidència d'Artur Mas, i amb una situació de crisi econòmica, quan el projecte d'Eurovegas que s'havia plantejat, doncs, no va ser possible, es van buscar alternatives, no?, i, per tant, es

buscaven projectes alternatius. Es va modificar, doncs la Llei 2/89, dels centres recreatius turístics, a través de la Llei 6/2014, i es va fer aquesta modificació en què establien normes en matèria de tributació, de comerç i de joc. Què es va determinar en aquesta llei aprovada pel Parlament? Que s'admeten els usos de joc i apostes en l'àmbit dels centres recreatius turístics, que un pla director urbanístic n'ordenarà l'àmbit, que les autoritzacions es realitzaran a través d'un concurs públic, que s'estableix una nova tributació de joc que entrarà en vigor amb l'obertura del primer casino de joc en un centre recreatiu turístic, que s'estableixen mesures per protegir infants i adolescents de la pràctica del joc i que s'estableixen mecanismes per garantir el joc responsable i la prevenció del blanqueig de capitals i de prevenció de finançament del terrorisme.

Així es van posar les bases del Centre Recreatiu Turístic de Vila-seca i Salou, amb una modificació que en aquell moment –i jo ho recordo perquè era diputat en aquesta cambra–, doncs, va sotmetre..., aquest projecte va ser sotmès a molt de debat. I recordo que en aquell moment, per una banda, ja destacava la importància d'aquesta inversió per al territori, realment una inversió important, però que havíem d'intentar maximitzar aquests impactes positius i minimitzar els possibles efectes negatius. I en aquella discussió, recordo, expressava vehementment la necessitat de reduir-ne la dimensió, de protegir els més vulnerables i d'adaptar el projecte a la realitat de l'entorn. Finalment, es va aprovar aquesta modificació de la llei del 1989 amb determinades majories. I, en tot cas, el que aleshores, en aquell moment –jo, com a diputat–, volíem aconseguir, que és que el projecte girés entorn d'una proposta turística centrada en l'entreteniment i el turisme de congressos, més que no pas centrat al voltant del joc, i que fos adaptable al territori, és una mica el que després ha anat guiant també el treball del Govern, a partir, doncs, també de la implicació i dels canvis que hi han hagut al Govern en les següents legislatures en aquest àmbit.

L'interès públic sempre ha d'estar per sobre de l'interès privat, i, per tant, cal sempre maximitzar els impactes positius i minimitzar tots els riscos en qualsevol operació d'aquestes característiques. Quan es va aprovar la llei –retornant, doncs, en aquell any–, amb la màxima celeritat es va convocar el concurs públic per a l'autorització de fins a sis casinos al centre recreatiu i de turisme de Vila-seca i Salou.

Amb la legislatura del Govern que comença el gener del 2016, i en aquell moment amb Oriol Junqueras com a vicepresident del Govern, es fa un replantejament del projecte amb la nova aprovació del pla director urbanístic, que en redueix la dimensió, amb la voluntat d'apropar-se a un turisme més de caràcter familiar i de congressos que s'integri millor en el model turístic tradicional del país. Per una banda, es redueix el sostre edificable a 745.000 metres quadrats, una reducció del 25 per cent respecte a l'anterior aprovació inicial; es redueix de noranta a setanta-cinc metres d'alçada l'alçada màxima dels edificis; es redueix la superfície de l'ús de joc i apostes a la meitat, amb un màxim de trenta mil metres quadrats, i es passa a ocupar només un 4 per cent del sostre edificable del projecte, i el 96 per cent es dedica a hotels, turisme de negocis, centres de convencions, zones comercials, i es potencia el pes dels espais culturals, dels espectacles, de l'oci, de les compres, evidentment, tota la part de vialitat, serveis comuns i les zones verdes.

Aquest procés que ha seguit el model del projecte al voltant del centre recreatiu i turístic aconsegueix el propòsit –que crec que al final també tots compartíem– que el projecte giri a l'entorn d'una proposta turística centrada en l'entreteniment i en el turisme de congressos i no centrada al voltant del joc. Aquest gir creiem que aconseguia, i que té aquesta voluntat, fer una bona inversió cabdal per al territori, però alhora no modificar ni un mil·límetre la premissa bàsica, que és que ni un sol euro públic ha d'anar destinat a finançar un projecte que per naturalesa ha d'obeir a la iniciativa privada pura i dura.

La data límit per presentar propostes era el 30 de juny del 2017. El 30 de juny del 2017 Hard Rock, a través d'una filial, presenta formalment la seva proposta per instal·lar-se a Catalunya i abona la fiança de 3 milions d'euros en concepte d'aval. D'aquesta manera s'inicia després, d'acord amb la normativa, l'anàlisi de la proposta, de tota la documentació, per part de la mesa de valoració. A causa de la complexitat de l'avaluació del projecte s'inicia un període d'intercanvi de requeriments d'informació que, d'acord amb la Llei del procediment administratiu, paralitza el còmput dels terminis del calendari establert per les bases del concurs. A principis de 2018, la comissió de seguiment, que és l'òrgan creat per fer el seguiment de la tramitació i manteniment de l'autorització de les activitats, doncs, vinculades al joc però també vinculades a tot el projecte del centre recreatiu i turístic, emet l'informe

favorable i l'eleva a l'òrgan contractant, la Direcció General de Tributs i Joc, que confirma l'informe que proposa atorgar la llicència i ho notifica al sol·licitant. El 3 de maig del 2018, després de la concessió d'una pròrroga addicional prevista a les bases, Hard Rock presenta la creació de la societat que serà la titular de l'autorització, i el 25 de maig s'adjudica a Hard Rock l'autorització per a la instal·lació i explotació d'un casino de joc a l'àmbit del Centre Recreatiu Turístic de Vila-seca i Salou.

Per tant, passem d'un macrocomplex de sis casinos amb el joc com a principal reclam a un espai centrat en el turisme d'entreteniment que, entre altra oferta, inclou un casino. L'actualització de l'impacte econòmic global del projecte, calculat inicialment per la Universitat Rovira i Virgili, aquesta actualització s'estima en 609 milions d'euros i la creació de 5.622 llocs de treball, que augmenten, doncs, pràcticament el doble si es té en compte l'impacte directe induït. El 8 de juny del 2018 la societat adjudicatària constitueix la fiança definitiva de 10 milions d'euros.

A partir d'aquí, l'empresa, què ha de fer? Ha de començar a concretar el projecte. Es porta a terme una diligent sobre els terrenys, que és objecte final de compravenda. Entre maig i desembre del 2019, la Generalitat concedeix dues pròrrogues de sis i tres mesos, respectivament, per tal que l'empresa lliuri la documentació en relació amb, u, l'ampliació de capital de la societat autoritzada, tal com s'establia; dos, el contracte de finançament vinculant, i tres, el pla de desenvolupament constructiu. El 5 de març d'aquest any, Hard Rock fa entrega de la documentació referida a aquests tres punts. El 3 de març, tal com explicarà el conseller Calvet, s'aprova l'acord de govern que ordena a l'Incasòl l'adquisició i posterior venda dels terrenys en unitat d'acte –d'aquests terrenys– amb aprofitament privat, inclosos en l'àmbit del sector 1, dins, doncs, d'aquesta zona delimitada dins del PDU de reordenació del CRT de Vila-seca i Salou. Aquesta compra i venda en el mateix moment té un valor de 120 milions d'euros, i d'acord amb el calendari dels compromisos aquesta compravenda s'havia de produir abans del 5 de maig.

Posteriorment, Hard Rock, i degut a les circumstàncies causades per la

Fitxer 31CT2

pandèmia de la Covid-19, doncs, demana que hi hagi una pròrroga, i a partir d'aquí, doncs, es fixa com ha anat el 5 d'octubre del 2020. Per la seva part, el 22 i el 29 de juliol, la comissió de seguiment emet un informe favorable sobre la documentació que es va lliurar el 5 de març respecte a l'ampliació de capital, contracte de finançament i el pla de desenvolupament constructiu. I hi inclou també, aquella comissió de seguiment, un requeriment de ratificació i d'incorporació d'informació addicional. El 20 d'agost, es concedeix una ampliació del termini de tres mesos addicionals, per comptar des de l'endemà del 5 d'octubre del 2020, per ampliar el capital que correspon al 50 per cent dels 66,5 milions d'euros de capital social que s'ha de subscriure en quatre anys des de l'atorgament de l'autorització, d'acord amb les previsions que estaven en el plec de clàusules, en els requisits del que era la llicència de casino. El 29 de setembre, la comissió de seguiment emet un informe favorable sobre la documentació addicional lliurada el 10 de setembre. Finalment, com saben, el 30 de setembre s'aprova un nou acord de govern que ordena a l'Incasòl l'adquisició i posterior alienació dels terrenys per 120 milions d'euros, doncs, en el mateix moment, en una data no més tard del 15 de desembre d'aquest any. Aquesta nova data és a causa d'una petició efectuada per Hard Rock, i atenent a les circumstàncies generades per la pandèmia del Covid-19. I en paral·lel, el 29 de setembre, es produeix una sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya que declara la nul·litat de l'ordenació del sector 1 del pla director urbanístic.

Per tant, venim d'un procés llarg, molt llarg, que té moltes dificultats, molt complex, que hi han hagut demores, ampliacions de terminis, que són lògiques en qualsevol projecte d'aquesta magnitud, sobretot si ho volem implementar amb un màxim de garanties.

A partir d'aquí, i amb el convenciment que en el torn de preguntes podrem entrar-hi amb més detall, i amb la «salvetat» que després faré uns apunts, després de la intervenció del conseller Calvet, li cedeixo la paraula perquè pugui detallar els acords de govern per a la compravenda d'aquests terrenys, així com la interpretació que des del Govern fem de la sentència del Tribunal Superior de Justícia amb relació al pla director urbanístic.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, vicepresident. Té ara la paraula el conseller Calvet, i entenc que després reprendrà una altra vegada vostè. Molt bé. Endavant.

El conseller de Territori i Sostenibilitat (Damià Calvet i Valera)

Bona tarda, senyores i senyors diputats. Gràcies, presidenta de la Comissió de Territori, senyora Escarp, per acollir-nos avui en aquesta compareixença conjunta amb el vicepresident i conseller d'Economia, senyor Pere Aragonès, i a mi mateix. I també, doncs, agrair la presència dels equips, eh?, del secretari de Territori i Agenda Urbana i del secretari general del Departament d'Economia, per, també, acompanyar-nos i ajudar-nos en tot el que puguem explicar els dos titulars dels departaments.

I, en primer lloc, el que voldria és traslladar-los a tots el desig que els membres de les dues comissions es trobin bé de salut, vostès, les seves famílies i amics, pels efectes de la pandèmia que sacseja el nostre país i el món sencer. No és una fórmula, doncs, senzillament reiterada de les comissions i els actes presencials que fem aquests últims mesos sinó que és precisament per aquí per on vull començar.

La Covid ens ha desencadenat uns canvis econòmics i socials enormes. Això ha provocat una repriorització dels interessos i de les preocupacions de les persones, i de retruc dels governs, que estem, evidentment, per servir la ciutadania. Però hi ha alguns aspectes que no han canviat gens. El que no ha canviat gens, per exemple, és la voluntat d'aquest Govern de crear les condicions perquè la gent pugui desenvolupar el seu projecte de vida, que tinguin oportunitats, que tinguin feina, que puguin prosperar; que Catalunya segueixi –segueixi– sent una potència turística i que diversifiqui els mercats als quals s'adreça. I per això, per tot això, i precisament per tot això, el projecte del Centre Recreatiu Turístic, del CRT, de Vila-seca i Salou és més necessari que mai. Perquè oferirà noves oportunitats per a les persones al Camp de Tarragona, i per extensió de la resta del país; perquè generarà nous negocis per a les empreses grans, mitjanes i petites de Tarragona i d'arreu del país; perquè servirà per adequar infraestructures i serveis, sempre amb un respecte

escrupolós per l'entorn, que és un dels nostres trets diferencials en la implantació de qualsevol projecte.

Pensem que no hi ha discussió possible, dit amb tot el respecte pels que discrepen de la bondat d'aquest projecte. El projecte del CRT, el projecte de Hard Rock, amb una inversió prevista de 665 milions d'euros –aquestes són les xifres que va proporcionar la mateixa Hard Rock en el moment en què va «aplicar» en el concurs de llicències de casino, 665 milions d'euros–, més enllà de l'impacte directe i indirecte, aquest projecte ha de formar part dels plans que tenim per a la reactivació econòmica i el progrés social. Hi ha, segur, qui voldria aturar el país. Nosaltres, no; nosaltres volem que no s'aturi mai, que segueixi creixent de manera sostenible, en la triple sostenibilitat que sempre defensem: l'ambiental, l'econòmica i la social. El projecte del CRT –el vicepresident ho ha explicat perfectament– del Camp de Tarragona no és un invent del Departament de Territori ni del Departament d'Economia, no és un invent d'aquest Govern –ni tan sols és un invent d'aquest Govern–, és l'evolució natural d'una història que comença el 1989, fa trenta-un anys. Comença aleshores perquè és amb la Llei 2/89, sobre CRTs, sobre centres recreatius i turístics, que la Generalitat ja veu que Catalunya necessita adaptar-se a les noves demandes del mercat turístic. Com ha explicat el vicepresident, aquesta llei del 89 es va modificar el juny del 2014, amb la Llei 6/14, per, precisament, ampliar les activitats permeses, eh? De nou, una actualització de les condicions que han de permetre gaudir i amplificar les nostres potencialitats turístiques, a fi de facilitar la implantació d'activitats relacionades amb el turisme, amb el que s'anomena «turisme de negocis» –congressos, de convencions, de comerç. Hi ha un acrònim també en anglès, eh?, activitats de jocs i apostes. Aquesta va ser la modificació bàsica de la Llei 6/14. Amb tot els condicionants, també, que comportava, precisament, posar, focalitzar o visualitzar que hi podia haver aquesta activitat en el CRT –em refereixo a totes les precaucions respecte al mateix joc. I aquesta modificació la va aprovar aquest Parlament per majoria. O sigui que la llei que permet la construcció del projecte de Hard Rock, el CRT, emana d'aquesta cambra, eh?, de fet, és un mandat d'aquest Parlament.

Després de la llei va venir el concurs –el vicepresident també l'ha explicat amb molt detall. L'inici del concurs públic i l'aprovació de les bases per a l'obtenció de, com a

molt, sis llicències s'acorden per resolució del Departament d'Economia el 12 de juny del 2014. El 22 de maig del 2018, finalment, amb totes les vicissituds que ha explicat el vicepresident, aquest concurs acaba resolent que Hard Rock –Hard Rock BCN IR, SAU, aquest és el nom complert de l'empresa que va «aplicar» aquesta llicència de casino– la guanya, i, per tant, s'ocuparà de la instal·lació i l'explotació d'un casino de joc en el CRT de Vila-seca i Salou. Un CRT –no ho oblidem– que en aquell moment ja és –ja és– un pol d'atracció turística amb Port Aventura, eh? –això ve de la Llei del 89– com a emblema, però que el Govern i aquest Parlament, hi insistim, a través de la Llei 4/16, han considerat que podrien impulsar, que poden impulsar encara més, eh? Un territori especialitzat, el del CRT, en els usos recreatius i turístics que es pot, doncs, impulsar encara més.

I voldria fer una reflexió al voltant del que significa que en el seu dia es fes aquesta llei del 89, que es constituís el CRT i que després s'ampliï en la 4/16. Això tampoc passa perquè sí, ni passa només perquè hi hagi una llei que ho permeti, es fa perquè el Camp de Tarragona compta amb unes condicions –unes condicions geogràfiques, socials– immillorables, que ens fan molt i molt atractius internacionalment, per a moltes activitats, però també per a les activitats derivades del turisme, per a aquestes activitats recreatives i turístiques. Ens referim, evidentment, a la connectivitat amb la resta del país, també a nivell internacional, amb el clima, amb la cultura, amb la gastronomia, amb la seguretat; evidentment, al patrimoni natural i cultural... La llista és llarga. Són aquestes condicions que, per molt que facis una llei, si no tens aquestes condicions no permetran que desenvolupis aquest tipus de producte. Per tant, tenint aquestes condicions, es fa una legislació *ad hoc* per especialitzar una part del territori –aquestes 825,7 hectàrees, si no m'equivoco– per a usos recreatius i turístics. I aquesta és l'atracció que porta els operadors a interessar-se per Catalunya i pel CRT.

Aquesta inversió atraurà noves inversions en tots aquests camps. Ens estem referint, per exemple, i complementàriament, a creuers al Port de Tarragona, o al creixement de vols a l'aeroport de Reus, o al moviment de mercaderies a la nova zona d'activitats logístiques del port, o també, doncs, a donar-li encara més funcionalitat i més potencialitat al mateix Corredor Mediterrani. I volem recordar que això no són simples paraules, hi ha dades que avalen aquest potencial. Ens referim a una

estimació dels impactes econòmics i fiscals que va realitzar, doncs, la Universitat Rovira i Virgili a través de l'Observatori de Turisme i Oci –de primer nivell, eh?, que també depèn de la Facultat de Geografia i Turisme–, i també amb estimacions pròpies del Govern, i també de la mateixa empresa adjudicatària, que, lògicament, ells han fet els seus càlculs per conèixer l'impacte tant de la fase constructiva com de la fase d'obertura com d'explotació.

Jo els vull recordar –el vicepresident també ha dit algunes xifres que feien referència a la primera fase– que la Rovira i Virgili, amb aquest estudi que s'adjuntava al mateix pla director urbanístic, estimava que l'impacte directe seria d'entre 860 i 1.145 milions per a tot el projecte, quan es desenvolupés completament; que atrauria fins a 4 milions de visitants; que crearia 11.963 llocs de treball per a la seva construcció, que ascendirien fins als 47.000 quan funcionés. Tot això forma part de l'estudi de la Rovira i Virgili que acompanya l'expedient d'aprovació definitiva del pla director.

Per la seva banda, Hard Rock, amb xifres pròpies, calcula que l'impacte total durant la construcció serà de 766 milions, que crearà sis mil llocs de treball, i quan estigui en marxa de 544 milions d'euros i 5.500 llocs de treball. Això seria la fase 1 que la mateixa Hard Rock estima amb aquestes xifres.

La mateixa Direcció General de Tributs i Joc també va fer la seva avaluació tenint en compte tant el que deia l'empresa com el que apuntava l'estudi universitari, i afegia, a més, doncs, tota l'estimació de l'impacte fiscal vinculat.

Tots tres, tots aquests estudis, constaten els efectes positius sobre l'economia de la Costa Daurada, del Camp de Tarragona i de Catalunya. I això, precisament, és el que crec que han sabut valorar els ajuntaments implicats –en primera instància, Vila-seca i Salou, però també tots els del seu entorn. També han sabut valorar aquestes xifres els agents econòmics i socials, que sempre –hi insisteixo, sempre– han donat suport a aquest projecte –m'estic referint a les cambres, a les associacions, a les federacions d'associacions. Recordo la comissió de seguiment que vam crear precisament per seguir tot el que va ser el procés de redacció i aprovació del pla director urbanístic, amb la implicació de totes aquestes associacions i també dels sindicats, també dels grups parlamentaris, amb unes reunions sistemàtiques en les que anàvem informant, doncs, de l'evolució del pla director, amb aquella primera

aprovació inicial, aquella adaptació, aquella segona aprovació inicial i la seva aprovació definitiva. Sempre sempre sempre hem notat el suport del territori i dels agents socioeconòmics del territori a aquest projecte. Encara aquesta setmana, jo mateix, personalment, rebia missatges i trucades de molts d'ells, que recolzen, doncs, l'exposició que estem fent, que fem el vicepresident i jo mateix en aquesta comissió, i que demanen, també ens demanen a la Generalitat que fem tot el que estigui a les nostres mans per fer realitat el projecte –ho han fet també inclús a través dels mitjans de comunicació. I això és el que farem des del Govern, el que continuarem fent des del Govern: seguir endavant perquè ara aquest projecte, el projecte de Hard Rock, el CRT, és més necessari que mai.

Seguim amb el relat. Com els deia, tenim la llei, la 6/14; tenim el concurs, amb aquest atorgament d'una llicència a l'empresa Hard Rock. El tercer pas era la planificació urbanística, el pla director urbanístic, aquest ja molt responsabilitat del Departament de Territori i Sostenibilitat. El pla director urbanístic del CRT es va aprovar definitivament –hi va haver una primera aprovació inicial, una segona aprovació inicial, amb totes aquestes adequacions que el vicepresident explicava, i que va explicar el vicepresident Junqueras en roda de premsa en el mateix territori– el 29 de desembre del 2016. Per tant, eh?, vam tindre temps per parlar-ne a comissió de seguiment, per adaptar-lo, per fer-nos-el nostre. I defenia, aquest pla director, un sector urbanitzable delimitat, un sector 1 –a vegades li diem també el sector dels CTI, el del complex turístic integrat, on hi ha precisament aquests complexos turístics integrats– amb cent una hectàrees i 745.000 metres quadrats de sostre, i dos àmbits, també molt importants, per completar l'oferta turística en el CRT, de sòl urbà no consolidat, és a dir, sòl urbà que necessita encara una sèrie de..., gestió urbanística per arribar a esdevenir, doncs, solar de llicència directa, el sector 2 –el sector nord– i el sector 3 del Centre de Convencions actual de Port Aventura, que es completa per relligar tota l'oferta turística del CRT, que, hi insisteixo, ve de l'any 89.

Abans de parlar del PDU i de la sentència, que hem rebut molt recentment, també voldria referir-me a l'adquisició del sòl, eh? I, de fet, això té relació amb els acords de govern que hem anat prenent aquests últims mesos. En aquell moment, en el moment en què aprovem el pla director urbanístic, està vigent el contracte amb opció de compra entre l'Incasòl i, de fet, Mediterranean Beach Club Community, que és

una empresa de Criteria, i, per tant, de CaixaBank, per a l'adquisició dels terrenys per 120 milions d'euros, que des del desembre del 2014 aquest contracte amb opció de compra ha comptat amb pròrrogues successives

Fitxer 31CT3

—el vicepresident també ho ha explicat. Què és el que havíem de fer d'acord amb la llei i amb les mateixes bases del concurs, fent el pla director i amb aquest contracte amb opció de compra a la mà? Havíem de possibilitar la compravenda del sòl entre «la Caixa» i l'Incasòl i l'Incasòl i Hard Rock —Hard Rock, em refereixo al tenidor de la llicència de casino—, i això és precisament el que es desenvolupa amb els acords de govern que hem anat prenent aquests últims mesos. L'adjudicatari, per tant, el tenidor de la llicència, ja va fer l'ingrés del dipòsit de 10 milions d'euros per la fiança definitiva que se li demana, segons les bases del concurs del 8 de juny del 2018 —això és complementari al que ja havia fet prèviament, els 3 milions d'euros que havia explicat, o que ha explicat el vicepresident. I, en definitiva, aquesta és la situació en la que ens trobem ara, i que passaré a desenvolupar una mica millor, pel que fa als acords de govern i també a la sentència.

Amb tot això, jo el que voldria compartir amb vostès és que no hem deixat de treballar en cap moment —no hem deixat de treballar en cap moment—: en l'ordenament del sector, amb els ajuntaments, amb els equips de Hard Rock, també, amb els dels socis del territori que s'han buscat per complementar la seva oferta, sigui Port Aventura o sigui Value Retail, amb el Pla de millora urbana, amb el mateix Pla d'infraestructures del pla director urbanístic, i també, evidentment, des del punt de vista econòmic, demanant la informació necessària a l'empresa adjudicatària quan ha calgut, quan ha sigut necessari, quan se'ls ha requerit, i així s'han anat resolent tots aquells tràmits que necessitàvem per anar implementant aquest projecte, complex, certament complex.

I arribem al 2020. El 27 de febrer del 2020 es presenta un escrit a l'Incasòl, per part de Hard Rock, on reitera el seu compromís per adquirir els terrenys —u, els terrenys del CTI— per a abans del 5 de maig —aquest és l'escrit que ens entra Hard Rock. Això és 27 de febrer, encara no havia arribat, doncs, tota la fase d'alarma ni de

confinament derivat de la pandèmia. Després d'aquest escrit, de l'escrit el 27 de febrer del 2020, amb un acord de govern del 3 de març el que fa el Govern és ordenar a l'Incasòl, una vegada es concretin els requisits i termes, terminis previstos en l'esborrany de la [#02.22] d'escriptura adjunta, l'adquisició dels terrenys a CaixaBank per 120 milions d'euros, i ordena, efectivament, a partir d'aquesta compra, l'alienació per adjudicació directa en favor de la societat Hard Rock pel mateix import –la tenidora de la llicència, això és el que marca el concurs de llicències de casino. Un acord de govern –públic, com tot el que fem–, del 3 de març –ja fa una pila de mesos– i amb tots els informes que necessita qualsevol acord de govern. A més, en aquest mateix acord de govern s'autoritza els òrgans competents de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda, del Departament de Territori i Sostenibilitat per adoptar totes les mesures necessàries per a l'execució d'aquest acord i mantenir –això és important– la indemnitat i equilibri patrimonial de l'Incasòl –ni un euro públic–, i, per tant, també, indemnitat i equilibri patrimonial de l'Incasòl. Tots, absolutament tots els informes han avalat l'operació, i asseguren que el seu impacte sobre el dèficit serà nul. Per això, cada cop, hi insisteixo, que se'ns ha preguntat –a les sessions de control, amb preguntes escrites, amb interpel·lacions, una la setmana passada– hem insistit que no hi haurà ni un sol euro públic, i ens refermem en aquesta afirmació: ni un sol euro públic ni cap risc per a l'Incasòl ni cap risc per a les arques públiques.

Dèiem que aquest acord de Govern del 3 de març que ordena a l'Incasòl la compra dels terrenys és un acord, doncs, derivat de la carta que ens havia adreçat anteriorment la mateixa Hard Rock. Però..., arriba la pandèmia. I el 4 d'abril Hard Rock tramet un nou escrit, en aquest cas un segon escrit, a l'Incasòl sol·licitant l'ajornament de la compravenda dels terrenys del sector del CTI, aquest sector 1, atès l'impacte econòmic internacional que la Covid estava ocasionant-los, a ells i, evidentment, a tota l'economia mundial.

I el 28 d'abril, de nou per acord de govern, nou acord de govern, s'ordena a l'Incasòl l'adquisició i posterior alienació –els mateixos termes que l'acord de govern del 3 de març– per adjudicació directa dels terrenys abans, en aquest cas, del 5 d'octubre del 2020, i és una data que la mateixa Hard Rock ens posa sobre la taula.

I la darrera data que els dono, el 18 de setembre –per tant, estàvem a prop del 5 d'octubre–, sense haver deixat de treballar ni un sol dia amb la mateixa Hard Rock, l'adjudicatària de la llicència demana una nova pròrroga, una pròrroga a l'Incasòl per exercir la compravenda fins el 15 de desembre de 2020, atenent de nou la situació de pandèmia que no s'havia pogut preveure. Efectivament, el darrer acord de govern marca el 15 de desembre com a data per, doncs, efectuar aquesta compravenda, però si ens haguessin dit el 15 de gener o el 15 de febrer ho hauríem entès igualment –ho hauríem entès igualment– i els hi hauríem atorgat, perquè no és el moment de deixar-ho estar, al contrari, ben al contrari. L'objectiu és que hi siguin, que es mantingui el projecte, que tiri endavant, que generi llocs de treball, que faci moure l'economia i que sortim de la crisi també gràcies a aquest projecte i a molts altres projectes en altres camps.

No volem, evidentment, monocultiu del turisme; volem una economia ben diversificada. Estem convençuts que els congressos, les convencions, els espectacles de gran format o l'oci que proposa Hard Rock per al CRT seran positius per a Tarragona i per al país. I els projectes complexos necessiten processos complexos, eh? –Ilei, concurs, pla director, tot el referent a la alienació del sòl. Al costat mateix –abans ja ho hem mencionat, tant jo mateix com el vicepresident– tenim Port Aventura, que ha necessitat vint-i-cinc anys per consolidar-se i que ara ningú qüestiona –voldria pensar que ningú qüestiona–, eh? I, per tant, projectes complexos, processos complexos.

Hem treballat amb transparència, amb rigor. Aquest projecte no cau del cel. Veu en Catalunya l'atractiu d'un territori, d'un CRT especialitzat en turisme, on es pot ubicar una instal·lació amb aquest potencial. I, per tant, seguirem, seguirem treballant per donar compliment també a la sentència dictada pel TSJ el 29 de setembre del 2020. De fet, actualment s'està valorant per part dels serveis jurídics del departament i de la Generalitat la interposició o no d'un recurs de cassació. Però ja els dic d'entrada, al marge de que, doncs, estiguem fent aquesta valoració, que és una sentència favorable als interessos de la Generalitat, perquè valida el pla director urbanístic. I com donarem compliment també a aquesta sentència? Mitjançant una modificació del pla director, del mateix pla director urbanístic que prevegi una nova ubicació i ordenació de *part* dels sistemes d'espais lliures i d'equipaments públics del sector 1.

Perquè, com justament la sentència del TSJ ens indica –aquest és el darrer fet que s'ha produït en el temps–, els donaré algunes pinzellades sobre el que pot suposar aquesta modificació, i amb això acabaré la meva intervenció –lògicament, quedarem després a la disposició de totes les qüestions, de totes les preguntes que vulguin fer els grups parlamentaris.

Vull recordar que contra el planejament aprovat definitivament el 29 de desembre del 2016 de reordenació, eh?, de l'àmbit del Centre Recreatiu Turístic de Vila-seca i Salou, contra aquest PDU, es va presentar un únic recurs contenciós administratiu per part del GEPEC. En la demanda, el GEPEC sol·licitava l'íntegra i plena nul·litat del PDU per *dotze* motius de fons, dels quals només *un* dels dotze ha estat acceptat *parcialment* per la sentència. La sentència no declara la nul·litat del pla director sinó únicament de l'ordenació del sector 1 del pla, i el que fa és posar en dubte la ubicació de determinats espais lliures, no de tots, de determinats espais lliures i equipaments d'aquell sector, del sector 1, en considerar que veuen *limitada* la seva funcionalitat, que és la del gaudi col·lectiu, ja que es troben en una zona de risc provinent de la indústria química. Això ho fa *malgrat* que el mateix pla director comptava amb informes favorables que avalaven la ubicació d'aquests espais lliures i equipaments. El tribunal considera en el seu «fallo» que les mesures de seguretat establertes són incompatibles amb la funcionalitat que legalment han de satisfer aquests espais públics. Per tant, el PDU, el pla director urbanístic, resta plenament vàlid i vigent en la resta dels seus extrems, i l'ordenació del sector 1 es pot tornar a establir mitjançant una modificació del pla director que prevegi una nova posició dels espais lliures dins dels equipaments del sector 1 que atengui les consideracions de la sentència.

Això és el que volia compartir amb vostès. Crec que, una vegada més, hem donat explicacions sobre aquest projecte, com hem fet sempre. Restem a la seva disposició pel que vulguin aclarir i/o aprofundir.

Moltes gràcies, presidenta.

La presidenta

Gràcies, conseller. Reprèn la paraula el vicepresident.

El vicepresident del Govern i conseller d'Economia i Hisenda

Gràcies, presidenta. Gràcies, conseller; gràcies, diputats. Crec que amb la intervenció del conseller Calvet han quedat clars els passos que ha seguit el Govern, i, per tant, s'han esvaït els dubtes que hi puguin haver amb relació a on està el projecte relatiu al Centre Recreatiu Turístic de Vila-seca i Salou després de la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya sobre el pla director urbanístic i també sobre l'acord de govern on detalla els termes de la compravenda dels terrenys on s'ha d'ubicar el CRT: una única operació en un acte únic on l'Incasòl, com a intermediari, compra per 120 i ven per 120, així de net i així de clar. Cap inversió pública, cap, doncs, ni un euro públic en el projecte de Hard Rock. La compravenda, per tant, no tindrà cap cost per a la ciutadania ni per a les finances públiques de la Generalitat.

Dit això, crec que ens equivocaríem si seguim analitzant el projecte del Centre Recreatiu Turístic de Vila-seca i Salou amb els mateixos termes que el febrer d'aquest any. El context actual no és ni el de febrer ni el de principis de març, quan Hard Rock va demanar una pròrroga en què basaven el finançament. En aquests moments tenim una reducció molt important de la mobilitat internacional, amb una afectació sobre l'economia global, i especialment en sectors com el turisme. I, per tant, doncs, davant d'aquest augment de les incerteses hem d'augmentar les garanties per part de la Generalitat, especialment en aquestes incerteses que impacten directament sobre el sector del turisme i l'oci. Per tant, en una situació d'impàs, com a govern ens obliga a prendre mesures per adaptar el nostre posicionament a la nova realitat, sense perdre de vista que, d'entrada, el Centre Recreatiu Turístic de Vila-seca i Salou i el projecte de Hard Rock, degudament dimensionat i amb totes les correccions que calgui introduir-hi a partir de la sentència i a partir del que hem anat fent els darrers temps per fer-lo encara millor, és una oportunitat de dinamització econòmica de primer ordre. I, en aquest sentit, cal posar de manifest que, de la mateixa manera que Hard Rock es veu condicionada per la situació de Covid-19 a l'hora de trobar finançament, el Govern també es veu condicionat, i, per tant, ens obliga a prendre més precaucions. I, en aquest sentit, doncs, l'acord de govern de principis d'octubre, doncs, introduïa la necessitat d'incrementar, doncs, diguem-ne, les garanties per a l'Incasòl en tota aquesta operació. I, per tant, tal com ha detallat el conseller Calvet, doncs, també les millores

pertinents al pla director urbanístic s'han de tenir en compte. Hem de treballar amb perspectiva del 15 de desembre per millorar totes les condicions, també, per adaptar-nos al nou context, i enfortir encara més les garanties de totes les parts per assegurar la viabilitat i la solidesa del projecte, per tant, amb objectiu 15 de desembre per enfortir, també degut a les majors incerteses del context econòmic global, doncs, la posició de la Generalitat.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, vicepresident. Donat que han hagut diverses sol·licituds d'aquestes compareixences per un i l'altre conseller, si hi estan d'acord tots els grups parlamentaris faríem, no l'ordre de les sol·licituds sinó l'ordre que fem habitualment. És que són totes..., quasi tots els grups ho han presentat, o sigui que... –ho dic perquè el senyor Cid fa gestos. Però jo crec que millor ho fem en l'ordre habitual, i, en tot cas, si no tenen... –ho comentava també la secretària de la Mesa. *(David Cid Colomer demana per parlar.)* Senyor Cid.

David Cid Colomer

No hi tinc inconvenient, però, segons tinc entès, aquesta compareixença correspon a la que es va aprovar a petició del meu Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem el 15 de gener. De fet, era una compareixença conjunta de dos consellers, perquè es va aprovar al matí a la Comissió de Territori i a la tarda a la Comissió d'Economia, presentada pel mateix diputat. En tot cas, si la presidenta considera que és millor fer-ho per l'ordre de grups..., però no és el procediment habitual.

La presidenta

No farem un debat, eh? Aquesta compareixença respon a això, però hi respon perquè en la Comissió de Territori, quan vam aprovar les altres compareixences vam dir que ho sumarien tot en aquestes. Per tant, aquest és el criteri que he usat.

Recordar als grups parlamentaris que disposen de deu minuts –ara arreglarem el rellotge. Per tant, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, el diputat Javier Rodríguez.

Francisco Javier Domínguez Serrano

Francisco Domínguez. (*Veus de fons.*) Bueno, anunciar que repartiremos nuestro tiempo entre la diputada Maialen Fernández y yo mismo. Lo primero, quería agradecer la doble comparecencia. Y gracias al *conseller* Calvet por interesarse por nuestra salud y nuestras familias, sinceramente, y mis mejores deseos, de la misma manera.

Estamos ante una gran oportunidad que tiene este Gobierno para dar explicaciones o para explicar a la ciudadanía cómo va este proyecto, y de ustedes depende que la gente salga más tranquila o se preocupe más, depende de cómo acabe el debate de hoy.

Quiero huir de la polémica Hard Rock, sí, Hard Rock, no. No quiero, por mi parte, centrar en esto mi intervención. Porque hoy el debate yo creo que no es ese; el debate es la gestión que ha hecho el Gobierno sobre este proyecto, no el proyecto en sí. Si nos centramos en «proyecto, sí, proyecto, no», porque hay opiniones de muchos..., de los dos tipos, la gestión quedará en segundo plano, y yo creo que

Fitxer 31CT4

tiene que quedar en primer plano qué es lo que se ha hecho, qué es lo que se ha hecho bien, qué es lo que se podría haber hecho mejor, y, sobre todo, cómo se ha gestionado o cómo se pretende gestionar el patrimonio público, el erario público. Lo que no puede ser es que una mala gestión pueda acabar con un montón de dinero público en el desagüe; no sería admisible ni por aquellos a los que no les gusta el proyecto del Centro Recreativo Turístico porque sería una mala operación. Y esto es lo que yo creo que tenemos que hablar aquí. Tanto el Gobierno, es decir, el presidente, los *consellers* de Economía y Territorio, y también supongo que Empresa habrá colaborado..., son los artífices pero también son los responsables de la operación de compraventa de los terrenos y del plan director urbanístico. Y ahora bien una carrera electoral y espero que no se echen el muerto unos a otros, espero que sigan con la unidad que han mostrado hoy aquí.

Se ha dicho que es un proyecto privado y se ha repetido muchas veces que no habría ninguna inversión pública en el proyecto, que no costaría ni un euro, y hoy se ha vuelto a oír aquí. Y entiendo que también va implícito que no habría riesgos para

el erario público, porque asumir riesgos con el capital público para eliminar riesgos del capital privado sería, como mínimo, feo. Siempre han dicho que el Incasòl haría como de intermediario, como de testigo –«la Caixa» vende terrenos a Incasòl e Incasòl vende los terrenos a Hard Rock en un acto único–, y los ciudadanos se merecen aclaraciones y que ellos decidan si ustedes han sido sinceros, si les han mentado o si han faltado a la verdad. Y lo que ha llegado a la prensa pues la verdad es que preocupa a mucha gente, y es lo que habría que explicar.

Lo he resumido en cuatro puntos. Primero, si el Incasòl solo hace de mediador, la pregunta es: ¿por qué no hacen la compraventa directamente «la Caixa» y Hard Rock? Me gustaría que explicaran este concepto, es muy fácil. O sea, ¿por qué aparece el Incasòl en medio de una compraventa que podría ser directa? ¿Qué razones hay para que el Incasòl esté en medio? Si es por problemas de que Hard Rock no lo quiere pagar de golpe, realmente, ¿qué estamos haciendo, de financieros? ¿Estamos financiando una compra? Me gustaría que explicara este concepto porque es importante.

El segundo aspecto es respecto a los pagos y los cobros de la compraventa. La Generalitat, a través del Incasòl, pagará a «la Caixa» 120 millones, y Hard Rock pagará al Incasòl 120 millones, igual, pero a plazos. Yo..., cuando me dejan un dinero y lo devuelvo a plazos hay unos intereses por medio. Me gustaría pues que explicaran este tipo de costes, que no es dinero público pero realmente es un coste de oportunidad para el dinero público. Y también, naturalmente, el Incasòl tiene muchas otras funciones, como la promoción de vivienda social o el apoyo a políticas industriales. Me gustaría oír hoy aquí que esta operación no va a afectar en nada a estas otras funciones del Incasòl que ahora, precisamente ahora, son bastante imprescindibles.

El tercer punto es que deberían explicar si es cierto lo que se ha visto en prensa, que la Generalitat, es decir, todos nosotros, será la que deberá asumir las posibles indemnizaciones a los antiguos propietarios en caso de que la sentencia sea favorable, y liberará así de responsabilidad a «la Caixa», y, naturalmente, a Hard Rock.

Y, cuarto punto, deberían explicar también uno de los puntos más complicados de explicar. La Generalitat está obligada a recomprar los terrenos durante diez años si el proyecto no se puede ejecutar en determinadas condiciones. ¿Podríamos quedarnos sin proyecto y sin dinero? Pues... Recientemente, se ha hecho pública la sentencia del Tribunal Superior de Justicia que declara nula una parte del PDU del CRT de Vila-seca i Salou. Concretamente, el sector 1, los espacios libres, no tenían la funcionalidad adecuada, como se ha explicado, a causa de que estos espacios se ubicaría en una zona de riesgo de accidentes graves por la industria química –y yo llevo mucho tiempo en Tarragona, toda mi vida, y la industria química no ha aparecido hace cuatro días. Esta sentencia afecta a gran parte de la edificabilidad. ¿No es extraño que no se tuviera en cuenta esta delimitación, totalmente previsible? ¿Quién debería responsabilizarse si por este error del PDU el proyecto llegara a pararse? ¿Hay posibilidades reales de que esta sentencia perjudique la ejecución del proyecto, al cambiar las condiciones? Y el hecho de tener que corregir el PDU para dar cumplimiento a la sentencia producirá un retraso, que se podría sumar al tiempo dilatado que se está ejecutando este proyecto. ¿Cómo afectará al pago, a la devolución del dinero a Incasòl?

Consellers, tienen a mucha gente preocupada. Hay muchas expectativas en un proyecto que se va arrastrando en el tiempo. Parece como que el Gobierno quiere impulsar el proyecto pero... Explíquense, qué es lo que pasa y por qué no se está ejecutando ya. Igual se debe a una doble alma entre *consellers* de colores diferentes, no lo sé. Espero que si el proyecto es para beneficiar al sector del turismo y de la hostelería pueda llevarse a cabo a pesar de la gestión que se está haciendo. Y, si el proyecto fracasara, que no sea por una mala gestión, y que no perjudique a las arcas públicas. Ya ha dicho que no creo que esta comparecencia sea para decir «Hard Rock, sí y Hard Rock, no»; es para explicar qué es lo que han hecho y qué es lo que está pasando.

Gracias.

La presidenta

Gràcies, diputat. Té la paraula ara la diputada Maialen Fernández.

Maialen Fernández Cabezas

Gracias, presidenta. Gracias, *consellers*, por estar aquí presentes para explicar un poco la situación y la evolución del proyecto del Hard Rock. Y complementarí a un poco la intervención que ha hecho mi compañero, el señor Francisco Domínguez.

Bien, como ustedes saben, pues el proyecto del Hard Rock parte del año 2012, pero estamos en el 2020: han pasado ocho años. Me gustaría que este Govern y ustedes, *consellers*, me explicaran qué proyecto puede tardar en materializarse ocho años, y sin visos de que esté en un futuro próximo. Es un proyecto guardado en el cajón, un proyecto vital para la provincia de Tarragona.

Nosotros estamos aquí como representantes públicos, y nosotros, como representantes de Ciudadanos, somos máximos defensores de este proyecto. De hecho, hemos llevado a la Comisión de Empresa varias propuestas para que este proyecto salga adelante, y de momento hemos conseguido –a falta de que luego ustedes cumplan con la parte que les corresponde–, que, efectivamente, no se desembolse ni un solo euro de dinero público y que se comprometan a ejecutar ese proyecto, que vuelvo a repetir e insistir que es básico y fundamental para la provincia de Tarragona.

Nuestra misión como representantes públicos, precisamente, es esa, estamos aquí para defender las inversiones, los intereses económicos, laborales y sociales de la población, eso sí, conforme a derecho y al acatamiento de las normas, leyes y sentencias de los tribunales. Esta última sentencia obliga a rectificar ciertas cosas. Cumplan las sentencias pero ejecuten el proyecto. En Tarragona, toda la vida –como comentaba mi compañero Francisco Domínguez– hemos convivido con la petroquímica, a Dios gracias, porque es un generador de empleo y un generador económico vital, no se puede perder. O sea que si tienen que reasignar la ubicación del proyecto de determinados terrenos, ejecútenlo tal como dice la sentencia, que para eso están, para cumplirlas, pero que no se pierda este proyecto.

Ustedes, señor Aragonès, señor Calvet, merecen todo mi respeto, son personas inteligentes –los tengo por ello–, y precisamente por eso no dan puntada sin hilo, todo lo tienen milimétricamente medido. Pero son dos partidos diferentes, son Esquerra y Junts per Catalunya. Esto significa que no pegan. El gobierno de descoalición que están llevando a cabo es similar al que tenemos actualmente en el

Gobierno central, y eso se traduce en que inversiones como la actual lleven ocho años o tarden diez o quince o veinte en acabar de materializarse. Y si me permiten, por favor, exijo un mínimo de respeto a la intervención, el mismo que yo tendré con el resto de los diputados. Gracias.

La última década en Catalunya ha sido nefasta, y no hablo precisamente ahora de la pandemia, donde las deficiencias en la gestión son más que notables. Pero ustedes llevan gobernando en los últimos años –no podemos achacar a la pandemia lo que está sucediendo ahora económicamente. La situación en Cataluña ha empeorado sustancialmente. ¿Son conscientes de que están jugando con unos once mil puestos de trabajo, aproximadamente, entre directos e indirectos, con una inversión de 2.000 millones de euros que en una primera fase inicial está estimada en 665 millones de euros? ¿Son conscientes de la repercusión económica, laboral, que tiene para para la provincia? Y en este punto, me gustaría hacerles la pregunta y saber en qué situación exactamente está la fianza depositada por la empresa –los 10 millones de euros–, que entiendo que tendrá una cierta caducidad. No sé si se tienen que renovar o esa fianza, esa garantía depositada se mantiene a pesar de las circunstancias y los constantes cambios en los plazos para la ejecución del proyecto.

En este tiempo que llevo como diputada he podido comprobar que la mayoría de las palabras que se dicen en esta sede parlamentaria caen en saco roto y se las lleva el viento. A ustedes les escucho con atención, porque de todo se aprende, pero, sinceramente, no me transmiten ningún tipo de confianza. Comprenderán que los vocablos que emanan de este Govern, que promete la vida eterna pero resulta que uno se muere, me aborrecen. En este punto, me gustaría recordar unas palabras del señor Oriol Junqueras en el año 2016 –palabras textuales– en una comparecencia que hubo en sede parlamentaria, que decía: «Definiré un calendario riguroso que nos haga creíbles. Los seis primeros meses de esta legislatura haremos un proyecto mucho mejor, viable, y que los inversores valoren muy positivamente. La voluntad del Govern es trabajar para cumplir el calendario que hemos anunciado. A final de año» –2016– «tendremos el planteamiento urbanístico aprobado, el PDU, y el proyecto de urbanización se resolverá, y las licencias estarán adjudicadas antes del verano del 2017.» Creo que no hace falta que les recuerde lo que ocurrió todavía en el 2017, en los días 6 y 7 de septiembre –todavía era verano, ¿verdad? Continúo:

«Los inversores están esperanzados, notan una mejora respecto al nivel de compromisos anteriores...»

La presidenta

Hauria d'anar acabant, eh?, diputada.

Maialen Fernández Cabezas

...—ya acabo; gracias, presidenta— «...y la fiabilidad del Govern.» La fiabilidad del Govern para llevar a cabo un proyecto que, todavía cuatro años después, no deja de dar bandazos, no deja de resolverse.

Me gustaría su máximo compromiso, me gustaría, en este punto, que me concretaran exactamente cuándo creen que se podrá poner la primera piedra del proyecto del Hard Rock en Tarragona. Entenderán que no queremos palabras, lo que queremos es, precisamente, hechos. Nada más.

Muchas gracias.

La presidenta

Gràcies, diputada. Té ara la paraula, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el diputat Jordi Terrades.

Jordi Terrades i Santacreu

Gràcies, presidenta. Vicepresident, senyor conseller, aquesta compareixença que fan, d'entrada dir-los que la posició del Grup Socialista no canviarà respecte al projecte del Centre Recreatiu Turístic. Creiem que al Camp de Tarragona, sobretot en el sector dels serveis, el turisme és una de les puntes de llança de la seva activitat econòmica, que té un valor generador d'economia que no podem obviar ni volem perdre.

I és en aquest concepte que el nostre grup parlamentari no va fer fàstics al projecte del Centre Recreatiu Turístic. Semblava que el seu desenvolupament s'adeqüés a la legalitat mediambientalment vigent a Catalunya i complís els estàndards avançats de generació d'estalvi i eficiència energètica, d'emissions i de reciclatge. A més d'aquest suport... Ho deu recordar el conseller Calvet —llavors no en aquesta condició de conseller però sí en les converses en les que ambdós vam participar-hi,

també la nostra portaveu d'Economia, la senyora Alícia Romero–, en aquelles converses lligàvem el nostre suport a tot un seguit de mesures ambientals, i sobretot socials, en benefici del territori i sobretot de les treballadores i dels treballadors que en el futur haguessin de tenir la seva ocupació en el Centre Recreatiu Turístic.

Dit això, i analitzat com s'ha anat desenvolupant el projecte, i sobretot a la vista de la sentència, el més amable que els podem dir és que, des del punt de vista de la invalidació que ha fet el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya d'una part substancial i substantiva –després m'hi referiré– del pla director urbanístic, no han estat gaire afinats en la planificació del mateix pla, i sobretot en la ubicació dels espais lliures i d'equipaments, que condiciona, al nostre parer, el desenvolupament futur del Centre Recreatiu Turístic de Tarragona.

Perquè la planificació, pel que fa a la previsió –i m'estic referint ja directament a la sentència– de reserves d'espais lliures i d'equipaments, que és cert que depassa els mínims que la legalitat urbanística a Catalunya fixa d'estàndards... El problema, segons la sentència, i un cop analitzada per part dels nostres serveis jurídics i d'experts en urbanisme, és la ubicació d'aquests espais. És incomprendible, des del nostre punt de vista, que quasi bé tots els espais lliures i d'equipaments es situïn dintre de la zona de risc d'accidents provinents de la indústria química, i es contravé la pròpia normativa que legalment la Generalitat té establerta.

Per tant, la primera pregunta: com és que en aquesta fase de planificació ningú del departament –vostè ha explicat que tenien informes favorables, m'imagino que d'altres departaments, el competent en indústria n'hauria de ser un– va advertir d'aquesta contradicció i no es va fer la modificació oportuna? O n'eren conscients i van decidir tirar endavant el projecte i cometre una negligència respecte a aquest tema? Perquè vostè sap que, a la vista de la sentència –avui no ens ha aclarit si la recorreran o no en cassació en el Tribunal Suprem–, a la part del sòl afectat de protecció de risc no s'hi podrà posar res, i, per tant, no comptabilitzarà, eh?, com a sòl, i, per tant, no computarà

Fitxer 31CT5

en la modificació que s'hagi de fer, o no, del pla director. Si s'han de recol·locar aquests sòls a espais lliures i d'equipaments per assegurar els mínims que la Llei urbanística de Catalunya..., o hauran de reduir les zones amb aprofitament, segons els nostres càlculs, entre un 18 i un 20 per cent, amb el que això pot comportar respecte a l'edificabilitat. Vostè ja veig que diu que no amb el cap. Hi han experts urbanístics que afirmen el contrari del que vostè, segur, ara em respondrà.

Voldria creure que aquesta errada de la planificació no va ser intencionada, perquè la següent derivada –i aquí és una pregunta conjunta a ambdós consellers– passa pels valors del sòl. Si hem de recol·locar aquests equipaments i l'edificabilitat queda compromesa, la pregunta és, senyor Calvet, senyor Aragonès: vostès creuen que aquests terrenys tindran el mateix valor a preu de mercat que es va fixar en el passat recent, aquests 120 milions d'euros que el titular actual els ha demanat o ha demanat a Hard Rock? No voldria ser malèvol però, la planificació es va pensar pensant en els interessos del propietari del sòl actual, col·locant els espais i equipaments lliures en llocs on no s'havien d'ubicar? Com pensa refer l'ordenació, conseller? Estaria bé que ens ho expliqués. Pensen reduir els espais lliures? Les alçades previstes es modificaran? Les infraestructures i la mobilitat es veuran afectades?

I, tornant al possible valor del sòl i a les condicions de venda i de compra, creiem que, com que s'haurà de replantejar el projecte, probablement també haurem d'aterrar les condicions de venda a una nova realitat. I, parlant de condicions, el vicepresident Aragonès, en les seves compareixences en el Parlament, a preguntes d'algun altre grup parlamentari, i avui mateix en aquesta sessió, ens ha manifestat i ha emfatitzat que no es comprometran recursos públics, ens ho ha assegurat, ni un cèntim. Senyor vicepresident, els costos financers de la compra per part d'Incasòl, quant ens costaran? O és que la tresoreria de l'Incasòl és tan generosa que pot desenvolupar de cop aquests diners. Perquè, si no es pot desenvolupar, alguns costos financers pot tenir aquest diner, i voldríem saber si això és així o no és així. Si hi hagués reclamació dels antics propietaris d'aquest sòl, atès que s'havien expropiat per unes altres necessitats..., i hi han reclamacions, en l'hipotètic cas de que els tribunals decidissin que s'han d'augmentar aquestes indemnitzacions, qui es

farà càrrec d'aquest sobrecost? El propietari que comprarà? L'antic propietari? L'Administració pública? Creiem que seria necessària alguna resposta per part del Govern.

I les condicions imposades, pel que hem conegut per part de Hard Rock, per la compra, no les entenem. De fet, no les compartim, no tant en les periodificacions que s'han fet, que això formaria part d'una operació d'aquestes característiques – això nosaltres no ho critiquem, eh?–, sinó algunes de les coses que s'han conegut. Sembla ser, per la interpretació que en fa el nostre grup parlamentari, que només Hard Rock només està interessada, o només estaria interessada –deixi-m'ho posar en condicional– en la fase de construcció del casino. Però la pregunta és: i la resta? És a dir, aquesta condició que ha aparegut –i que per nosaltres era nova en el moment que va aparèixer– de que l'Administració hauria de recomprar aquella part del sòl que no interessés al concessionari crec que s'hauria d'explicar, i aclarir què vol dir això, perquè podria ser una sortida de recursos públics en diferit. Si fos així, el nostre grup no els hi podria donar suport en aquesta part del conveni a signar en el futur.

Ens deia el vicepresident que, aprofitant aquests mesos on s'ha establert aquesta pròrroga –si no ho he anotat, fins al 15 de desembre d'aquest any–, augmentarien també, perquè les condicions han canviat, les garanties que es demanarien, no?, que hi haurien més precaucions. Més enllà de redissenyar la planificació urbanística, que esperem que se'ns expliqui en aquest segon torn com ho pensa fer el Departament de Territori i Sostenibilitat, vicepresident, vostè que és el responsable de l'àrea econòmica del Govern, també li diem que caldria modificar aquestes condicions d'adquisició per part de Hard Rock que hem conegut. I aquesta clàusula de recompra que sortia en la primera versió del document nosaltres l'instem a que es modifiqui, que aquest augment de garanties, de precaucions que vostè ens parlava avui en aquesta sessió, en aquesta compareixença..., es comprometés també a modificar aquesta –i acabo, presidenta– aquestes condicions de la compra per tal de que no hi hagi una sortida de recursos públics en diferit. Li demanem exactament aquest compromís en aquesta compareixença.

Gràcies, presidenta.

La presidenta

Gràcies, diputat. Té la paraula ara, en nom del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, el diputat David Cid.

David Cid Colomer

Gràcies, presidenta. En primer lloc, agrair-li tant a la presidenta de la comissió com també al president del Parlament que hagi aconseguit el que no aconseguíem nosaltres, que era que el conseller i vicepresident d'Economia vingués a la comissió a explicar-nos què és el que estava passant amb Hard Rock. De fet, pensàvem que estaria fet abans Hard Rock de que vostè vingués aquí a explicar-nos què és el que estava passant amb Hard Rock. De fet, hem trigat deu mesos –deu mesos– des de que es va aprovar la compareixença del conseller d'Economia i vicepresident perquè vingués a donar explicacions en aquesta comissió. I jo entenc que és complicat enmig d'una campanya electoral tan llarga, doncs, trobar una horeta per poder, no?, explicar què és el que passa amb Hard Rock. Finalment, gràcies en aquest cas al senyor Torrent, que també és del seu partit, hem pogut trobar aquesta estona, no?

Vostès explicaven, els dos consellers, que han actuat amb transparència. Jo, la veritat, crec que no. O sigui, jo fins i tot diria que específicament el vicepresident i conseller d'Economia s'ha amagat durant aquests deu mesos, i, de fet, a la interpel·lació que nosaltres vam fer la setmana passada, que era clarament sobre la gestió pressupostària, o com s'ha encarava la gestió pressupostària, no?, d'un projecte d'aquestes característiques, es va desviar la compareixença cap al conseller de Territori fent veure que això no anava amb el conseller d'Economia, per tant, amb una clara voluntat de no donar explicacions del que no han donat explicacions avui, que és dels termes sucosos de l'operació, que són sucosos per a «la Caixa». És a dir, és sorprenent que pràcticament a una hora de compareixença no es parli específicament de les clàusules, de les clàusules del contracte entre «la Caixa», Hard Rock i l'Incasòl, que és, jo diria, el més rellevant i el que, a més a més, fins i tot no es va explicar. O sigui, és veritat que es va aprovar el 3 de març, que estaven els acords publicats, però fins i tot que a la nota de premsa de la compareixença, no?, de la portaveu del Govern..., amagats a la nota de premsa, i, a més a més, sense entrar en els detalls. Jo crec que és rellevant. O sigui, no estem

parlant d'un debat sobre si Hard Rock o Hard Rock, no... –que jo ja hi entraré, perquè nosaltres creiem que no és un projecte que hagi de formar part, no?, del model de país de Catalunya, que necessitem des del punt de vista econòmic i del turisme sostenible que necessitem–, però en tot cas sí que crec que serien rellevants, més enllà de la posició que tingui cada grup parlamentari sobre Hard Rock, les condicions concretes de l'acord. I, llavors, és sorprenent que no es parli sobre això, o que durant una hora de compareixença no s'entri en el debat sobre això, no?

La segona cosa que nosaltres també volíem destacar és si realment el Departament d'Economia, en aquest cas, i el vicepresident, ha participat en la negociació, conjuntament amb el Departament de Territori o no, i si fa seva aquesta operació. Perquè, també, no deixa de ser una mica, diria, no sé, curiós que també quan van transcendir els termes de l'acord la portaveu del seu grup parlamentari, d'Esquerra Republicana, reclamava la compareixença del senyor Calvet, com si els termes de l'operació o com si el projecte de Hard Rock ja no anés amb Esquerra Republicana. De fet, nosaltres li volíem preguntar per això, és a dir, si el conseller d'Economia i vicepresident comparteix els termes de l'acord tal com es va aprovar el 3 de març, sí o no, i en tot cas si el conseller d'Economia, per tant, era coneixedor de les clàusules de l'acord quan es van aprovar, perquè, sorpresivament, tot i que el conseller no tenia temps per venir a donar explicacions a la Comissió d'Economia, ràpidament el Grup Parlamentari d'Esquerra, quan van transcendir en aquest cas les informacions sobre el contracte, va demanar la compareixença del senyor Calvet. No sé, no deixa de ser sorprenent. Jo ja sé que en aquest Govern ho hem vist tot, però, bé, també hi ha vegades que hi ha coses que no deixen de sorprendre, no?

L'altra cosa que també es plantejava era que, en tot cas, que hi havia..., com s'ha fet anar... Es parlava de la racionalitat del projecte, i entrant al detall del projecte jo no considero que sigui un projecte racional –això sí que és veritat que és la nostra posició com a Catalunya en Comú Podem sobre el projecte. Per mi no és racional construir el casino més gran d'Europa al Camp de Tarragona; no és racional un projecte que té 1.200 màquines escurabutxaques; no és racional un projecte amb més de cent taules de joc. I no és veritat que sigui un projecte, com deia l'altre dia el conseller Calvet, centrat en els grans esdeveniments. És a dir, el projecte se sustenta i té com a element principal el joc. Una altra cosa és el que hi hagi al voltant

del joc, però és un projecte centrat en el joc. I és veritat, no estem parlant de sis casinos, només estem parlant del casino més gran d'Europa. Com, no?, ha fet fortuna l'estrella de l'epidèmia, *es peor morirse*. Sí, clar, entre *susto o muerte...*, doncs clar, millor un casino que sis. Però és que estem parlant del casino més gran d'Europa, i això, com a mínim, assumeixin-ho, no facin veure que estem parlant... No és Port Aventura. Port Aventura podia tindre molts condicionants –n'hi han encara, per exemple, les condicions de treball dels treballadors, un determinat model turístic–, però no és Port Aventura, no té res a veure amb Port Aventura el que estan deixant damunt de la taula. De fet, ho diuen les entitats, en aquest cas, que tracten, no?, sobretot, per exemple, en aquest cas, les malalties derivades del joc i de la ludopatia, que hi estan radicalment en contra.

També, en el repàs que fan, històric, no deixa de ser curiós que no es recordin mai de que és un projecte també sustentat en una determinada fiscalitat. És a dir, jo comparteixo la crítica constant en aquest cas, per exemple, al Govern de Madrid i a les seves rebaixes fiscals i a la construcció d'un determinat model de fiscalitat per atreure inversions, i que Madrid s'ha convertit en una espècie de paradís fiscal, però la fiscalitat d'aquest projecte està basada en una reducció que es va aprovar al Parlament de Catalunya sobre l'impost del joc. I això és així. I això també és un cost d'oportunitats i és un cost dels ingressos, en aquest cas, que rep, perquè es deriva..., eh?, no és només per a aquest projecte concret sinó per a tots els projectes derivats que tenen a veure amb el joc de casino, no?

L'altra cosa és si això, si un projecte d'aquestes característiques impacta o no impacta a l'Incasòl –s'ha preguntat ara. És a dir, no són 120 milions d'euros que entren i 120 milions que surten. O sigui, la Generalitat fa de banc per comprar els terrenys d'un banc. O sigui, en aquest cas, jo pregunto: hi ha algun cost d'oportunitat o no per a les inversions que pugui fer l'Incasòl, que, teòricament, té com a objectiu la promoció d'habitatge social i també la compra de sòl industrial, eh?, per a la promoció econòmica? Jo, per exemple, crec que hauria de centrar els esforços, la política industrial de la Generalitat, a que no se'ns dessagni, per exemple, el Penedès, no en projecte d'aquestes característiques. Però, bé, això té a veure amb el model, en aquest cas, econòmic que tenen vostès i el que en tenim nosaltres.

Nosaltres creiem que la prioritat hauria de ser la protecció de la indústria catalana i la transició ecològica –després m'hi tornaré a referir.

Però, en tot cas, volem saber com es finança aquesta operació. Es finança a través de les fiances de lloguer que estan dipositades a l'Incasòl? Hi ha cap risc..., l'Incasòl tindrà cap risc? Jo crec que sí –i ara ja m'hi referiré, no?

La cosa també més rellevant és que quan es parlava de «és un projecte d'iniciativa privada». Doncs, sí és un projecte d'iniciativa privada, per què intervé l'Incasòl? És a dir, per què fa d'intermediari l'Incasòl? O sigui, és difícil d'entendre, no?, per a molta gent, i per a mi mateix, per què no és Hard Rock qui compra directament els terrenys, en aquest cas a «la Caixa». I jo..., la meva sensació és que hi han uns termes de l'operació que estan fets a mida de «la Caixa», i que «la Caixa» sempre guanya. És a dir, vull dir, juga amb les cartes marcades. Nosaltres, o sigui, la Generalitat està jugant a la ruleta, està jugant al Monopoly amb els diners dels catalans i catalanes i «la Caixa» sempre guanya. Perquè les condicions –i s'hi feia referència ara–, que és el que també ha transcendit... I també volíem saber, en aquest cas, si ja ens va dir l'altre dia, tot i que no ens va contestar..., però deduïm que el conseller de Territori sí que considera que les condicions són les adequades..., és si el Departament d'Economia creu que les condicions són les adequades, sí o no, i, en tot cas, si suposen cap risc per als recursos públics. Perquè es diu: «No hi haurà ni un euro públic.» No ho poden garantir, això. Perquè hi han algunes de les condicions que són clarament favorables. Es parlava de les garanties. No, les garanties són per a «la Caixa» i per a Hard Rock. O sigui, és cert

Fitxer 31CT6

–l'hi vaig preguntar l'altre dia al conseller Calvet i no em va contestar; vostès no n'han parlat avui–, és cert, o no és cert, que en cas que hi hagi reclamacions per via judicial dels antics propietaris i hi hagi indemnitzacions per les expropiacions que es van produir les assumeix la Generalitat i no les assumeix «la Caixa»? Segons el contracte que he llegit, això és així. I, per tant, aquestes condicions, quan ens diuen que es modificaran... Quan es parla..., quan el conseller d'Economia i vicepresident parla de que calen noves garanties, què són?, noves garanties per a la Generalitat

o noves garanties per a Hard Rock? I quines són aquestes noves garanties? Ens està dient que aquestes clàusules no hi seran? Sí o no? En tot cas, expliquin si aquestes clàusules hi seran o no hi seran.

L'altra condició que per nosaltres, no?, és absolutament inacceptable..., és a dir, durant deu anys Hard Rock pot retornar els terrenys a la Generalitat, i, per tant, la Generalitat, que ja els haurà comprat per 120 milions, està obligada a recomprar-los a Hard Rock? Sí o no? I en quines condicions? És a dir, si hi ha una modificació, per exemple, una sentència judicial que afecta el pla urbanístic, com ha passat fins ara, i Hard Rock es fes enrere en el projecte, la Generalitat hauria de comprar els terrenys? Sí o no? Això és el que han d'explicar i que crec que és la part fonamental de per què nosaltres hem demanat aquesta compareixença, i és sorprenent que no hi hagin fet referència en la seva intervenció inicial, perquè crec que és la part fonamental del que estem discutint avui aquí.

I després, per exemple, hi han altres obres no menors, com que si s'accepten les al·legacions, en aquest cas al pla director urbanístic de «la Caixa», no assumeix els costos Hard Rock sinó que els assumeix l'Incasòl. Això és així o no és així? Per tant, és el que volem saber.

Acabo amb dues reflexions ràpid, si em deixa la presidenta. La primera és: jo els faig un prec i una demanda. És a dir, estem en un final de legislatura, amb un govern que ja sabem que tenim data de convocatòria electoral, que és el 14 de febrer. Jo els reclamo que en el termini que dura aquesta legislatura no signin el contracte, perquè pot haver-hi un altre govern que no estigui d'acord amb les condicions que hi han avui damunt de la taula. I, per tant, per decència democràtica els demano que vostès no concretin... Igual que Hard Rock ha demanat noves pròrrogues, vostès poden demanar una nova pròrroga, perquè estem pràcticament amb un govern en funcions, i jo no crec que un projecte d'aquesta envergadura es pugui signar amb unes eleccions a les portes.

I, finalment, té a veure amb el model de país. Miri, jo també...

La presidenta

Hauria d'anar acabant, eh?, diputat.

David Cid Colomer

...li voldria dir al senyor Calvet que deixi de parlar d'agenda verda, és a dir, en un context d'emergència climàtica no pot ser que la gran aposta econòmica de la Generalitat sigui un turisme massiu basat en el joc que vol fer créixer els creuers al port de Tarragona i els vols a l'aeroport de Reus. O sigui, el que hauria de fer la Generalitat, i hauria de ser la màxima prioritat de la Generalitat és: què està passant amb la indústria catalana?, com encarem la transició ecològica?, i no un turisme basat en el *blackjack*, en el pòquer, en la ruleta i en el turisme del joc. I això sí que té a veure amb el seu model de país. I vostès no tenen una agenda verda, tenen una agenda negra, del diner negre associat al joc. I nosaltres sí que tenim una agenda verda, i aquest projecte no té res a veure amb una agenda verda ni té res a veure, en un context d'emergència climàtica, amb la possibilitat...

La presidenta

Diputat...

David Cid Colomer

...de construir la transició ecològica i la protecció a la indústria que Catalunya necessita.

Gràcies, presidenta.

La presidenta

Gràcies, diputat. Té la paraula ara, en nom del Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent, la diputada Natàlia Sànchez.

Natàlia Sànchez Dipp

Bon dia, diputats, diputades. Bon dia, vicepresident i conseller. Començaré també amb una queixa. Avui jo pensava que el primer que farien és demanar disculpes. Han passat deu mesos. El Reglament d'aquest Parlament diu que els alts càrrecs i els membres del Govern tenen un mes de termini per comparèixer davant del Parlament de Catalunya. El menysteniment del seu Govern, el menysteniment de Junts per Catalunya i Esquerra Republicana cap al Parlament de Catalunya es mostra en la seva actitud cap als diputats i diputades. Que, a més a més, el senyor

Pere Aragonès comença la seva intervenció afirmant que «el Govern ha mostrat la màxima transparència i ha donat totes les explicacions necessàries» –cito literalment. Em sembla –i els hi dic amb franquesa– una falta de respecte. Hem estat deu mesos esperant. Ja ho sabem, que hem passat una Covid, però és que hem hagut de demanar empara a la Mesa del Parlament.

D'altra banda, pel contingut, també, els haig de confessar que m'han decebut, perquè era molt clara la compareixença d'avui. Sobre els acords amb el Hard Rock per la compravenda de terreny, pel complex de lleure, etcètera. Ens han explicat molta part de la història, que els diputats i diputades d'aquesta cambra ja coneixem; ens han vingut a omplir amb molta palla, però no han entrat al fons, com deia el diputat Cid. No han entrat a parlar de l'acord del 3 de març –només ho han fet de forma superficial–, sobre totes les condicions que han portat a que en una proposta de resolució del debat de política general presentat per la CUP - Crida Constituent només Junts per Catalunya donés suport a aquest contracte.

La CUP els hi plantejàvem. I comencem per aquí, els hi tornem a plantejar, a Junts per Catalunya i a Esquerra Republicana: no facin efectiu aquest contracte de compravenda. Per què? Perquè posa en risc el bé comú, perquè posa en risc les arques públiques, com ja han dit altres diputats i diputades. El contracte que tenen sobre la taula, que segurament vostès diran que és una proposta... Ja intuïm, per la intervenció del senyor Pere Aragonès i pel posicionament d'Esquerra Republicana, que, com ja s'ha dit, ha demanat la compareixença del mateix Damià Calvet... –no sé si no s'expliquen a quins acords arriben, o si arriben a acords sense llegir-se els documents. El contracte és molt clar, i nosaltres, hi insisteixo, intuïm que algunes coses canviaran.

El senyor Pere Aragonès parlava d'incrementar les garanties. Bé. Li preguntem: per què l'Incasòl i la Generalitat de Catalunya..., per què es finança amb diners públics Hard Rock? Per què l'Incasòl compra i paga al comptat i per què Hard Rock paga a terminis? Per què l'Incasòl paga 120 milions d'euros i Hard Rock en paga 24? I els costos financers, que ja els hi han preguntat? Els hi torno a preguntar perquè no passi allò que després ens descuidem de parlar-ne. Això no és «ni un sol euro públic», això és mentida, és insistir en la seva mentida. Els riscos d'aquesta operació

són elevadíssims, i ho saben molt millor que jo, perquè si no, segurament, no tindríem Esquerra Republicana demanant explicacions a Damià Calvet.

L'hi preguntem a Damià Calvet, com a gerent, exgerent de l'Incasòl –va ser a l'Incasòl director general, disculpi, disculpi per la..., director general, gràcies per la correcció–: quin paper hi va tenir? És a dir, vostè..., la seva trajectòria pel Departament de Territori, inclòs l'Incasòl..., una de les seves prioritats ha estat aquest projecte. Ja va treballar en aquesta qüestió en el seu moment? Els hi preguntem per separat, al senyor Damià Calvet i al senyor Pere Aragonès, i, per tant, l'hi preguntem a Junts per Catalunya i l'hi preguntem a Esquerra Republicana: què canviarien d'aquest contracte? Concretament, què canviarien? I com que som persones adultes i sabem perfectament que aquest contracte té uns riscos per a les arques públiques, per molt que repeteixin que no és així, què canviarien d'aquest contracte?

Vostè, senyor Pere Aragonès, ve d'una llarga trajectòria amb aquest projecte, també, com a diputat. He tingut l'oportunitat de sentir moltes de les seves compareixences criticant aquest projecte, i, finalment, celebrant els canvis que s'havien fet sobre el mateix projecte. Però és que, al cap i a la fi, vuit anys després continuen venent un fum inexistent, i continuen venent un projecte que no és sòlid, que no té un calendari real, que està acumulant un munt de pròrroques i incompliments. I l'hi volem preguntar com a màxim responsable del Departament d'Economia: ens pot detallar i justificar totes les pròrroques que s'han fet a la llicència de casino? I, en aquest sentit, no estan totes publicades –l'hi fem saber. Totes les pròrroques no estan justificades ni publicades, i ens agradaria que hi entrés amb més profunditat, vostè que segur que coneix millor que nosaltres la matèria.

També els hi preguntem: assumiran responsabilitats polítiques? Nosaltres..., des del nostre punt de vista, les responsabilitats polítiques primer han de ser per mentir, per la cantarella de «ni un sol euro públic», que és evident, hi insisteixo. El contracte i les escriptures són molt clares. «Ni un sol euro públic», que, evidentment, el que es fa és posar en risc el 80 per cent d'aquesta operació; d'aquests 120 milions d'euros, el 80 per cent –vaig acabant, presidenta– el posen en risc. Assumiran responsabilitats?

Nosaltres, ja ho saben, la CUP, des de ja fa molt de temps som contraris a un projecte que posa el territori en risc, que posa la salut en risc i que posa en risc les expectatives de la classe treballadora del Camp de Tarragona. Saben què cobra un crupier? Els hi preguntem, també: quin és el sou d'un dels treballadors amb més categoria d'un complex hotelier i de ludopatia com aquest?

Per tant, nosaltres ens oposem a aquest projecte i ens oposem a la forma com s'estan agafant en aquest projecte simplement per un objectiu: rescatar uns terrenys tòxics de «la Caixa». Si «la Caixa» hagués trobat..., hagués pogut aplicar l'interès general pel qual es van expropiar aquests terrenys, qui es pensa que «la Caixa» no estaria fent negoci amb aquests terrenys? I aquí entra la Generalitat, a fer d'API, a fer de gestor immobiliari de «la Caixa». Perquè, com també en les clàusules es pot veure, «la Caixa» mai paga; «la Caixa», en qualsevol dels supòsits...

La presidenta

Diputada, hauria d'anar acabant.

Natàlia Sànchez Dipp

...mai paga, sempre paga l'Incasòl. Ens poden explicar per què aquest contracte? Què hi canviarien? I si volen, realment..., si el 15 de desembre es signarà aquest contracte?

La presidenta

Gràcies, diputada. Té ara la paraula, en nom del Subgrup Parlamentari del Partit Popular, el diputat Santi Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, presidenta. Gràcies, consellers. Jo crec que no ens han aportat gaire informació que sigui nova. Ja teníem coneixement del que ens han vingut a explicar vostès avui aquí; ja en tenien coneixement, quasi quasi més que per les seves intervencions públiques pel que hem llegit a través dels mitjans de comunicació.

Sabem perfectament que aquest projecte és un projecte que arranca l'any 2011, fa ja uns quants anys, no?, amb unes expectatives importants. Primer, Eurovegas. Després desapareix Eurovegas i apareix Veremonte, projecte Barcelona World. Això

de «Barcelona», evidentment, no cau massa bé en el territori. Canvien el nom: BCN World –no sé quina diferència hi ha, però bé, canvien el nom. I després desapareix Veremonte i després això es converteix en Hard Rock, etcètera, no? Això té bastants anys d'història.

Vostès hauran de reconèixer, també, o com a mínim vostè, senyor Calvet... –al senyor Aragonès ja no l'hi dic, perquè als inicis d'aquest projecte el seu grup parlamentari estava radicalment en contra, i ara ja no sabem si hi estan en contra o hi estan a favor o on estan, però bé, a l'inici vostès hi estaven en contra. El nostre grup, amb independència de que tinguéssim cap mena d'acord amb el Govern del moment, sempre ens hem mostrat a favor, sabent dels riscos que això té, però també sabent de les oportunitats que un projecte d'aquestes característiques ofereix, i, a més a més, ofereix al territori i ofereix a la zona de Tarragona i a la zona de la Costa Daurada, no? I, per tant, escolti, que estiguéssim donant suport, directament o indirectament, al Govern o estiguéssim a l'oposició, nosaltres, en aquest sentit, sempre hem estat al costat d'aquest projecte. Però la veritat és que cada vegada ens ho estan posant més difícil, no?, cada vegada, escolti'm, ens costa més, perquè jo crec que, home, no hauria de costar res ser transparents, donar la informació, explicar les coses tal com són.

I, clar, vostès no poden venir avui aquí a explicar-nos que, fruit de les dificultats de finançament que per culpa del Covid està havent-hi, es decideix que l'Incasòl faci l'operació d'intermediari amb «la Caixa» i Hard Rock. Escolti'm, això no és així. El Covid apareix el març del 2019. És que el desembre del 2014 ja s'estava parlant de que l'Incasòl comprés a «la Caixa» aquests terrenys, i el desembre del 2014 no hi havia Covid. Per tant, això no ha sorgit ara, aquesta és una història que ja és antiga. I quan sorgeix la necessitat o l'oportunitat de que l'Incasòl adquireixi aquests terrenys? Quan Veremonte es fa enrere; quan Veremonte es fa enrere i renuncia a comprar aquests terrenys –sí, sí, i hi renuncia. I aleshores és quan la Generalitat fa una opció de compra per aquests terrenys de divuit mesos –vostès ho arreglen quasi tot en aquesta vida en divuit mesos; això també, divuit mesos–, opció de compra de divuit mesos. Després van haver d'ampliar aquesta opció de compra perquè, òbviament, en els divuit mesos no es va complir. Va ser gratuïta aquesta opció de compra? Els hi pregunto molt clarament: va ser gratuïta aquesta opció de compra?

O la l'opció de compra que s'ha mantingut des del desembre del 2014 fins enguany ha estat absolutament gratuïta?

I ara arribem al..., no sé si arribem al final del carrer o no, però arribem a un nou estadi en el que es materialitza, o sembla que està a punt de materialitzar-se... A tot això, per entremig –a tot això, per entremig– passen altres coses, no? Doncs miri, el juny del 2018, quan veiem la memòria d'acció –seguim bastant de prop la inversió estrangera a Catalunya–, doncs, veiem la memòria d'acció, la inversió estrangera a Catalunya, no? Principals inversions estrangeres

Fitxer 31CT7

a Catalunya: en primer lloc –en primer lloc–, Hard Rock, inversió de 1.752 milions d'euros, tres mil llocs de treball creats, hotels i espai de convencions a l'àrea de Tarragona. Carai! Me'n vaig anar cap allà, i dic «ostres, aviam si això ho han fet de la nit al dia i jo no me n'he assabentat». I estava tot exactament igual que estava sempre, és a dir, ni una inversió de res, ni un sol lloc de treball de res. En canvi, el Departament d'Empresa ho anuncia com la *principal* inversió estrangera a Catalunya de l'any 2017. Escolti'm, la credibilitat de tot això a nosaltres ens comença a preocupar, no? Però arribem a això, i ara vostès ens diuen: «Escoltin, això no té cap cost.» Disculpi'm, l'Incasòl té un pressupost de 216 milions d'euros –216–, d'ingressos, dels quals 90 –90– són de fiances. I està en condicions de finançar una operació de 96 milions d'euros? A mi em costa de creure. Sense cap cost? A mi em costa de creure. Però és que, a més a més, home, sento una certa ràbia quan veiem les polítiques, per exemple, d'habitatge que fa el Govern –els recordo els decrets de les ocupacions o el projecte de llei de limitació de rendes del lloguer. I dic, bé, vegem l'esforç que ha fet l'Incasòl per a la construcció d'habitatge de lloguer 2020: carai, tres promocions d'habitatge de lloguer, 9,4 milions d'euros, més subvencions a interessos de promoció privada d'habitatges de lloguer social...

La presidenta

Diputat...

Santi Rodríguez i Serra

...—acabo de seguida—, 2,3 milions. O sigui, l'esforç en habitatge de lloguer social, 11 milions d'euros —12, si m'apuren—; l'esforç amb Hard Rock, 96 milions.

I acabo. No em crec que no hi hagi costos financers d'aquesta operació. Com a mínim, hi han costos d'oportunitat —com a mínim—: quins són? I, després, ens preocupa la possibilitat de que després això ens ho haguem de quedar perquè Hard Rock no tingui les condicions per fer la inversió, o per motius propis o per motius aliens. I la sentència és una pedra a la sabata molt important. Tenen pla B? Tenen pla B per al cas de que això passés d'aquesta manera?

Gràcies, presidenta.

La presidenta

Gràcies, diputat. Té la paraula ara el diputat Lluís Salvadó, en nom del Grup Parlamentari Republicà.

J. Lluís Salvadó i Tenesa

Gràcies, presidenta. Gràcies, vicepresident i conseller, per les seues explicacions. Bé, en tot cas, com sol passar quan es porten a debat projectes d'aquesta envergadura i projectes on hi han opinions molt contraposades entre els diferents grups, que després de les intervencions dels diferents grups s'acusa el Govern de blanc i de negre, i, per un costat, alguns grups parlamentaris han acusat el Govern d'una extrema lentitud, de vuit anys per a un projecte que és absolutament cabdal, segons s'afirmava, per al futur del Camp de Tarragona, i altres grups plantegen tot el contrari, que este és el principal projecte econòmic del Govern de la Generalitat, que és el projecte més important de tots els que impulsa. I, com sol passar, ni una cosa ni l'altra.

És un projecte privat, com bé s'ha reiterat en les intervencions, un projecte que naix d'interessos privats, i que, posteriorment, l'Administració pública, la Generalitat, des de fa molts molts molts anys, ha procurat i ha treballat de forma intensa per assumir un control públic dels paràmetres principals del projecte per evitar riscos, per evitar..., o per generar el màxim de garanties sobre els interessos públics, i molt especialment sobre els interessos de l'Administració de la Generalitat, i sobretot per aconseguir que la redefinició del projecte poc a poc anés encaixant en el sentir majoritari de la

ciutadania del nostre país. I en aquesta funció i en aquesta tasca, el temps que calgui, els anys que calguin.

Faig una mica de referència històrica, com també ho han fet moltes de les persones que hi han intervingut. Este projecte, com s'ha anunciat, d'alguna manera naix en una roda de premsa que contraprogramava la decisió de Sheldon Adelson de marxar cap a Madrid. Com bé saben, un 7 de setembre del 2012, una roda de premsa del president Artur Mas; d'Enrique Bañuelos, del Xavier Adserà, com a responsables de Veremonte; d'Isidre Fainé, com a president de «la Caixa»; Josep Poblet, com a president de la Diputació de Tarragona, i alguns consellers més, fan una roda de premsa contraposant l'anunci de que Eurovegas marxava cap a Madrid, 7 de setembre del 2012. És cert que avui ni existix Barcelona World, ni existix Eurovegas, ni existix un projecte ni existix l'altre. I no existix Barcelona World, especialment des del moment en què el Govern de la Generalitat de Catalunya té l'oportunitat d'assumir el control directe sobre el desenvolupament del projecte, i, a partir d'aquí, una vegada Veremonte perd el control del projecte, pren la decisió de fer un pas enrere.

I una de les coses més importants que ha fet l'Administració de la Generalitat ha estat controlar el preu dels terrenys. És públic i notori que Veremonte el primer que va fer en el seu moment va ser generar una opció de compra amb «la Caixa» sobre la totalitat dels terrenys, no solament sobre les cent hectàrees, sinó sobre la totalitat dels terrenys del CRT. Amb quin objectiu? Amb l'objectiu de fer-ne un benefici econòmic amb la compravenda d'uns terrenys que comprava a «la Caixa» per una xifra i després els revenia, o pretenia revendre'ls, als diversos operadors, que en aquell moment, el 2012, estaven interessats en actuar. L'actuació de l'Incasòl de generar una opció de compra fixa el preu i evita l'especulació d'uns i dels altres sobre un element que, tots hi devem convenir, és absolutament fonamental: que no s'especule amb un projecte, especialment d'aquestes característiques.

La Generalitat assumeix també el control del desenvolupament urbanístic a través del plantejament del PDU, que, com ja s'ha explicat, doncs, el PDU ha tingut anades i vingudes, ha tingut diverses propostes que s'han anat millorant al llarg del temps, i

que, segurament, ara tocarà una vegada més reajustar-les en funció de la sentència del Tribunal Superior de Justícia.

I, finalment, també en el seu moment s'assumix per part del Govern de la Generalitat de Catalunya l'adjudicació de les llicències. No era Veremonte qui determinava qui havia de desenvolupar un casino sinó que és el Govern de la Generalitat a través de la Direcció General de Joc.

Per tant, el control del projecte per garantir l'interès públic en un tema tan sensible com és el joc és i ha estat fonamental –i els anys que calga per garantir aquesta missió del Govern de la Generalitat. I al llarg dels anys també s'ha anat fent una feina que em sembla que és important de posar-hi de manifest –2012, 2013, 2014. Aquí tenim empreses gestionant i liderant este projecte, com Veremonte, empreses que es dedicaven a la bombolla immobiliària, especialistes en la bombolla immobiliària, o Melco, empreses especialistes en joc que, per dir-ho en termes adequats per a aquesta comissió, no s'adequaven, segurament, als estàndards ètics del nostre país. I, finalment, l'acció del Govern ha anat procurant que qui lidera avui el projecte és una empresa com Hard Rock, una empresa nord-americana que, com bé saben, és propietat d'una mena de cooperativa formada per cinc mil indis seminoles, de la nació seminola, i que en estos moments, doncs, és coneguda internacionalment pels cafès, pels espectacles, i que, com a conseqüència de la seua vinculació amb els seminoles, també té com una part del seu negoci el joc. Però que el seu element central de la seua acció com a empresa és l'espectacle, com és àmpliament conegut. I no és menor que el projecte passe de sis casinos a un casino. I no és menor que el PDU que el 31 de juliol del 2015 teníem damunt de la taula plantejava seixanta mil metres quadrats destinats a joc –seixanta mil metres quadrats–, i avui la proposta que va presentar Hard Rock passa a desenvolupar-ne tan sols 5.737 metres quadrats destinats a joc –la resta, a altres activitats.

I és lícit, molt lícit, no estar-hi a favor o estar-hi fins i tot en contra de que queden aquests 5.737 metres quadrats per al joc, però em sembla que és fonamental tenir present aquesta evolució que s'ha portat a terme, impulsada per l'acció de l'Administració pública, perquè el projecte, poc a poc, vagi adaptant-se als estàndards i a la centralitat de la societat del nostre país.

En resum, s'ha fet molta feina. S'ha anat transformant un projecte que era merament de joc en un projecte que en estos moments s'ha diversificat d'una forma molt molt amplia, que ha introduït l'espectacle, que ha introduït l'oci, que introdueix conceptes de desestacionalització a un turisme que peca de gran estacionalitat en l'àmbit del Camp de Tarragona. És un projecte que també està desenvolupat amb el compromís de Port Aventura, una empresa que en estos moments genera milers de llocs de treball al Camp de Tarragona, no tan ben pagats com ens agradaria, però continua generant milers de llocs de treball, atrau milions de turistes al Camp de Tarragona. I, sobretot, també val la pena tenir presents les referències que en feia el vicepresident: l'objectiu, sempre, de l'Administració ha de ser –és de lògica– de maximitzar les externalitats positives, amb llocs de treball que es generen, inversions que es generen, en un espai territorial i en un àmbit de la nostra història on, malauradament, l'atur és en estos moments el principal, un dels principals problemes, de la nostra en la nostra economia. I, per altre costat, evidentment, minimitzar les externalitats negatives, i que les convindrem i que les assumim i que em sembla que el millor que hi ha és que les assumim públicament. El joc no és aquella activitat que ens agradaria, segurament, a la majoria dels membres d'aquest Parlament, no ens agradaria, però, en tot cas, la funció del Govern és fer aquesta reconducció, aquesta minimització, i és el que bonament s'ha fet, i jo crec que amb molt d'èxit.

I aquest viratge que s'ha anat portant al cap dels anys del projecte s'ha liderat per part del Govern, però també cal reconèixer que ha anat acompanyat per la majoria de formacions polítiques d'aquesta cambra parlamentària, i això s'ha de reconèixer. Cada vegada que s'hi ha plantejat i s'hi ha votat, un amplíssim nombre de membres d'aquestes comissions i del Ple del Parlament de Catalunya hi han estat acompanyant estos canvis, de la mateixa manera que ho han estat acompanyant també amplíssims sectors econòmics i socials del Camp de Tarragona, la majoria, o pràcticament la totalitat de sindicats, de patronals i totes les administracions locals de l'entorn.

I, en tot cas, per acabar, recuperar algunes de les coses que s'han apuntat per part del conseller i del vicepresident i que em sembla que val la pena que tots les posem en valor, o si més no el nostre grup parlamentari així ho fa: el compromís de no

despesa pública en el projecte. I, en este sentit, entenem que això és un titular i que, evidentment, hi han 10 milions de fiança per part de Hard Rock, que generen uns ingressos per a l'Administració de la Generalitat, però no estem per a analitzar aquestes qüestions. El titular és, i la voluntat ha de ser: es compra per 120 i es ven per 120.

I, per altra banda, compartir absolutament este treball per incrementar les garanties, per incrementar les certeses per a l'Administració de la Generalitat, per continuar treballant en aquesta lògica de defensa dels interessos públics, i, sobretot, per acabar de plantejar de forma molt explícita que qualsevol decisió que es prenga, qualsevol decisió, no comporte repercussions negatives cap a l'Administració de la Generalitat de Catalunya, i això és molt important de tenir-ho present. I assumir, com me sembla que tothom ho ha plantejat, que estem en un temps on els calendaris són relatius, i que de ben segur aquí l'Administració de la Generalitat i Hard Rock hauran de convenir quin és el calendari més adequat, perquè la conjuntura ha canviat de forma molt radical, i, per tant, en este sentit és important que s'assumisca una reprogramació adequada per garantir els interessos públics.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Té ara la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, el diputat Jordi Munell. Que entenc que després intervindrà el diputat Eduard Pujol. Endavant, senyor.

Jordi Munell i Garcia

Gràcies, presidenta. Gràcies, vicepresident, i gràcies, conseller, per aquesta compareixença, i, per tant, per poder tenir l'oportunitat de fer els aclariments que calguin sobre aquest projecte, eh?

Per un costat, també, posar en valor que una de les accions de govern necessàries és, com ha dit, de fet, el vicepresident, quan hi ha un projecte interessant per al territori, com ha dit també el conseller Calvet, el Govern, l'Administració, una de les seves tasques és acompanyar aquest projecte si es creu que té un interès social, econòmic, laboral per desenvolupar un territori. I també entenem que aquest és el

cas, i ho compartim, eh? Compartim, doncs, que aquest territori de les comarques de Tarragona, doncs, el Camp de Tarragona pugui tenir aquesta oportunitat per posar en valor, doncs, aspectes com, per exemple, el clima, o aspectes com la presència de sol, o aspectes com un aeroport, un port, eh?, que són els que fan que una empresa que efectua aquesta inversió privada, doncs, no?, s'hagi fixat en un destí, no? I, per tant, el Govern té també, doncs, l'obligació, eh?, si el territori així també ho comparteix, d'acompanyar projectes i,

Fitxer 31CT8

com també ja s'ha dit i s'ha reiterat, eh?, doncs, intentar que siguin al màxim respectuosos amb el projecte de país, amb la sostenibilitat, amb l'impacte social i econòmic, reduir-li els aspectes més negatius. I entenem perfectament que això és el que s'ha fet al llarg d'aquests anys, no? I pel mig hi ha hagut, doncs, problemes urbanístics, s'ha hagut de fer un pla director urbanístic, que són tramitacions no sempre, doncs, àgils, i, per tant, això ho comprenem perfectament.

També entenem, i també hem escoltat, que hi ha grups que, malgrat tot, doncs no els agrada aquest projecte, com també, doncs, fa vint-i-cinc anys enrere, o trenta, potser, tampoc els agradava el Port Aventura, eh?, i havíem hagut d'escoltar, eh?, els que ja, doncs..., i si fem una mica de memòria..., eh?, que si faltaria aigua, que si la depuració, que si arribaran més creuers, que si arribaran més avions, si arribaran més autocars, eh? I, per tant, es posen en valor aquells aspectes més negatius i es posen menys en valor aquells aspectes més positius. En qualsevol cas, eh?, no sé si avui hi ha gaires pobles o gaires aspectes que puguin criticar encara aquell projecte de Port Aventura, perquè ha servit per dinamitzar també molts pobles i molta ocupació. Que podríem estar també d'acord en dir «escolta, hem de buscar que sigui ocupació de major qualitat, amb un conveni col·lectiu millor», completament d'acord, eh? Però, en tot cas, això no menysté, eh?, doncs el gran nombre d'activitats complementàries i de llocs de treball que s'han creat. I aquí hi ha alguns grups que això no els agrada, i, per tant, també volen posar en valor aquells aspectes més negatius i no escolten massa, doncs, que s'ha treballat per reduir-los, eh?

I llavors es parla, doncs, del joc, es parla que si hi haurà el casino més gran d'Europa, etcètera, eh? Però, en canvi, doncs, segurament el casino més gran d'Europa ja el tenim a la ciutat de Barcelona, no?, que té, si no he comptat malament, més de quinze mil màquines recreatives, i, per tant, el casino més gran d'Europa ja el tenim a Barcelona. I això és dolent? Home, el joc està legalitzat, hi ha unes normes que s'han de complir. No hem de minimitzar, doncs, la responsabilitat també d'informar els ciutadans i d'advertir els ciutadans, l'aspecte de salut, eh? I, per tant, una cosa no treu l'altra. Però, en qualsevol cas, tenim una activitat que està legalitzada, i en la qual podem..., se li vol posar, doncs, un valor afegit, acompanyat, com deia –i ja s'ha explicat, també–, que no sigui el principal valor afegit, sinó que sigui un valor lateral, eh? De fet –també es va dir en intervenció parlamentària–, també hi ha màquines de joc, doncs, en alguns creuers, o hi ha màquines de joc, concretament, doncs, en els casinos, que també n'hi ha un aquí a Barcelona ciutat, i n'hi ha quatre a Catalunya, no? Per tant, en aquest sentit penso que s'ha de minimitzar aquest fet o hem d'entendre que pot ser complementari, però no posar-lo com la principal externalitat.

Després, també, evidentment, es posa en entredit, doncs, que si la gestió, que si s'ha trigat molt, que si s'ha explicat més o menys, que si hi ha hagut una sentència del tribunal sobre el PDU, però, en tot cas, jo crec que això també s'ha explicat a bastament, no? I, en qualsevol cas també, jo abundaria també en algunes coses que ja s'han repetit, perquè com que el fet d'intervenir al final, doncs, té aquestes coses... En qualsevol cas, escolti'm, mirem què podrà fer el Govern per tranquil·litzar tots aquests grups que estan qüestionant el tema dels recursos públics que això costarà a la Generalitat, o que costarà zero. Bé, establím un mecanisme d'informació i de control perquè tothom estigui tranquil en aquest sentit, i, per tant, que això no pugui ser una cosa, doncs, per condemnar tot aquest projecte, que permet, per altra banda, desenvolupar, invertir, crear llocs de treball, i, per tant, té, entenem, molts aspectes positius. Escolti'm, aclarim això del tot, no? Aquest saldo zero, com el controlarem, com podrem tornar aquesta informació als grups parlamentaris perquè estiguem tranquils.

I també és el que s'ha demanat, escolti'm, expliquem ben bé el fet del paper de l'Incasòl en aquest paper d'intermediari, no?, per què hi ha de ser l'Incasòl? I si

aclarim aquests dos fets jo crec que a tots els grups els desmuntarem una mica, doncs, tots aquests aspectes que posen en valor com a crítica d'aquest projecte que entenem que és necessari per al país, però sobretot per a unes comarques i sobretot per a uns pobles que en aquest model de turisme basen també tota la seva activitat social i econòmica.

I passo la paraula al senyor Pujol.

La presidenta

Gràcies, diputat. Té la paraula el diputat Eduard Pujol.

Eduard Pujol i Bonell

Bé, presidenta Escarp, vicepresident Aragonès, senyores i senyors diputats, conseller Calvet, bona tarda. Des del Grup de Junts per Catalunya, el diputat Munell s'ha referit a la intervenció inicial del vicepresident, mentre que jo em centraria en el contingut, una mica, exposat pel conseller de Territori.

Bé, l'he escoltat atentament, conseller Calvet, i, punt 1, li agraeixo l'esforç, l'esforç habitual, però l'esforç per explicar-se, per fer pedagogia de determinats aspectes que, ventilats a la brava, poden portar a l'equívoc. Ha parlat de tot, i ho ha fet amb el punt habitual de rigor que el defineix.

El projecte CRT Vila-seca - Salou s'ha fet bé –avui ha quedat clar, s'ha fet bé–, s'ha treballat d'acord amb tota la normativa –això havia de quedar clar, i ha quedat clar. I celebro especialment que hagi fet insistència, cap a l'última part de la seva intervenció, a l'última sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. I per què ho dic? Suspendre un punt és una cosa; suspendre un punt parcialment de dotze, una altre, que no té res a veure amb suspendre un pla director, que és una mica el que se'ns vol vendre. Qui l'hagi volgut escoltar –i espero que tots– ara ho podria tenir clar del tot. Li agraeixo, doncs, l'esforç per mirar de posar llum on els discursos dogmàtics –totalment raonables i totalment legítims– intenten plantejar zones de dubte.

No ens podem passar la vida fent veure que una llei, que un pla director urbanístic –un «PDU» en argot–, que un concurs públic o que una compravenda de terrenys sempre són un cau d'alguna cosa fosca pel sol fet d'existir. Penso que hauríem de

fer més pedagogia, de ser més propositius, de ser més positius. Hem d'explicar que no podem passar-nos el dia parlant de transformar i a la vegada no podem transformar, canviar, modificar sense una llei –en aquest cas amb el suport unànim d'aquest Parlament, o majoritari d'aquest Parlament, com ha quedat clar– sense un PDU, sense un pla director o urbanístic, sense un concurs, sense unes bases. Hem d'explicar que, per sort o per desgràcia, els pobles creixen amb carrers rectes i ordenats perquè abans algú ho ha imaginat, dibuixat, defensat i executat. Sense normes, sense PDU, sense POUM, sense lleis, sense concursos –concursos internacionals, com és el cas– no es pot fer. Estem parlant d'eines de canvi –i ho poso en valor, eines de canvi–, d'impuls i de transformació. I quan es vol impulsar un projecte estratègic o acompanyar –que s'ha fet servir, i em sembla que d'una manera més adequada, «acompanyar»– un projecte estratègic –que el posen sobre la taula, i vostès han de governar bé i han de dir «sí, és interessant»–, quan es vol impulsar un projecte estratègic es necessiten aquestes eines, perquè són necessàries, i també es necessiten, evidentment, governants que es creguin els projectes, a les bones i les males. I avui celebren que tot el Govern ha demostrat aquesta implicació, i ens en felicitem.

Ara bé, tornant a les eines de canvi, un pla director urbanístic ha d'estar ben fet, és exigible –naturalment, només faltaria. El pragmatisme que defensem no té res a veure amb no ser radicalment exigents i rigorosos amb un pla director i amb tots els elements jurídics i tècnics que acompanyen un projecte. Però de per si no és dolent. És una mica com les lleis que fem nosaltres els diputats i diputades en aquest mateix Parlament. Les fem nosaltres, les lleis, eh?, i n'hi ha de bones i n'hi ha de mal fetes –perquè segur que n'hi ha de mal fetes–, però el problema no són les lleis. En tot cas, el problema és si estan ben fetes o mal fetes.

Per tant hauria de ser normal defensar diferents models de país, i estaria bé no haver de lluitar sempre contra una mena de discurs que et vol situar en el món dels dolents pel sol fet d'impulsar –d'impulsar, i en aquest moment el vicepresident econòmic hi feia referència– activitat econòmica. L'activitat econòmica és bàsica, és necessària, en necessitem. No podem viure –i deixi-m'ho dir d'una manera tan franca– de l'aire del cel. Buscar la prosperitat del país, impulsar eines que ens ajudin en aquest objectiu no hauria de ser mai cap problema, i menys en aquest moment. Avui el

Govern defensa un projecte que és bo per al Camp de Tarragona. Aquest projecte és bo per a Salou, per al Tarragonès, per al Baix Camp perquè reforça el turisme de convencions, com ha quedat explicat, que és un turisme de qualitat amb valor afegit.

És que estem patint el malson de la Covid, i, per exemple, veiem el que passa a Barcelona. La ciutat pateix, és evident que pateix, i pateix la seva economia, i amb la seva economia pateixen milers de persones que avui se'ls fa més difícil arribar a final de mes que quan els carrers eren plens de vida. I avui pateix Salou i pateix Tarragona i pateix Cambrils. Avui tenim un problema, i un problema gros, perquè falta activitat i perquè l'amenaça d'una crisi que s'emporti massa coses per davant és una amenaça latent, és una amenaça real. Per tant, no em vull aferrar a la Covid ni la vull fer servir com un espantall, no vull denunciar les deu plagues d'Egipte –si el turisme no torna, si Barcelona i el país no recuperen la capacitat d'atracció de gent d'arreu que ens venia a visitar. No parlo de pors, parlo de realitats.

Ara sabem que aquest país no pot renunciar a la seva vocació turística. Hem de ser molt conscients que tenim una indústria molt potent que es diu «turisme», i aquest sector l'hem d'ajudar –i vaig acabant. Com l'ajudem? Amb mesures concretes que segurament depenen del Departament d'Economia, o del Departament d'Empresa, però també des de Territori, impulsant projectes com aquest, com el CRT Vila-seca i Salou. No ens hem de deixar portar pels vents del pessimisme. El turisme és un sector econòmic molt potent, és bàsic per a Catalunya perquè ens genera riquesa, i, per tant, l'hem de saber aprofitar en aquest moment. I tenim sobre la taula un projecte i l'hem d'acabar de situar, de concretar i de tirar endavant.

La presidenta

Gràcies, diputats. És ara el torn de nou dels membres del Govern. Tenen trenta minuts a repartir entre els dos consellers, i en la rèplica –si és que els diputats i diputades la volen– sí que serem molt més estrictes amb el temps. Endavant, vicepresident.

El vicepresident del Govern i conseller d'Economia i Hisenda

Moltes gràcies, presidenta. Conseller, diputades, diputats, intentaré ser ràpid, perquè hem de compartir el temps amb el conseller Calvet.

Miri, aquí hi ha una qüestió que està a l'origen de tot això, no? És a dir, quan tenim la possibilitat..., hi ha una possibilitat de que es desenvolupi un projecte empresarial al nostre país que genera milers de llocs de treball, no podem llançar-lo a les escombraries. Hem d'analitzar-lo bé, hem de mirar les potencialitats, hem de mirar també aquells aspectes negatius que pot tenir, aquelles externalitats negatives, i, a partir d'aquí, intentar obtenir el màxim de llocs de treball creats i, evidentment, minimitzar tots els riscos que puguin haver-hi. I també en termes de model, i per això s'ha passat de sis casinos a un, per això s'ha reduït el sostre edificable, per això s'ha ampliat en el projecte, i està en l'ordenació urbanística, tot el que són aquests espais dedicats a convencions, aquells espais dedicats a entreteniment, i s'ha reduït l'espai de joc, i jo crec que és el camí. És a dir, respecto plenament aquells que, per principi, creuen que hem de dir d'entrada no. Però jo crec que en la situació, també, d'atur que llargament hem tingut en el nostre país no podem dir d'entrada no, sinó que s'han de posar uns condicionants, s'ha de mirar que realment les inversions darrere tinguin una certa..., siguin robustes, i, per tant, que no sigui això un espai per a especuladors, i per això hi han unes fiances –10 milions d'euros de fiança que han dipositat–, per això hi ha uns terminis i per això, unes exigències.

També hem d'evitar que això es converteixi en un espai per a l'especulació del sòl. I per això la intervenció de l'Incasòl en el seu moment –fixant amb una opció de compra un preu– serveix per fixar el preu. Perquè aquí podríem tenir... El que hagués estat un rescat és permetre l'especulació sobre aquest sòl, d'acord?

A partir d'aquí, la transmissió de riscos –que s'ha dit, no?, i que s'ha posat sobre la taula. Escolti'm, aquí hi ha uns riscos de retaxació que en el seu moment els propietaris dels terrenys, que se'ls va expropiar fa trenta anys per a un determinat ús..., si canvia l'ús, doncs poden tenir la pretensió..., no?, i demanar-ho judicialment, i així ho han reclamat, de que «escolti'm, se m'actualitzi el preu de l'expropiació perquè ara és per a una altra cosa», no? És una pretensió legítima –s'hi pot estar d'acord o no–, i en tot cas els tribunals diran. Nosaltres el que tenim molt clar és que aquesta transmissió de risc no ha de recaure en els comptes de la Generalitat, i, per tant, en paral·lel a la compravenda, en acte únic, s'instrumenta per part dels interessats –no per part de l'Incasòl, per part dels interessats–, doncs un sistema per tal que aquest risc estigui assegurat i no recaigui sobre la Generalitat. I, per tant,

això va en paral·lel i es formalitza si es formalitza la compravenda. Evidentment, ara em diran: «Doncs ensenyin el contracte.» No hi és, perquè no és el contracte de compravenda. Però, en tot cas, va en paral·lel. I, per tant, això ho hem tingut molt clar, ho hem tingut molt clar d'evitar aquesta transmissió de risc. Crec que és important.

El temps, no? La diputada de Ciutadans diu «escoltin, fa vuit...» Bé, diu «quin projecte?» Doncs projectes que suposen una inversió de 600 milions d'euros. Probablement alguns poden tardar vuit anys. Crec que és raonable –crec que és raonable. Avui algú ens ha demanat que havia d'anar més ràpid, però hi ha una part privada. Hi ha una part d'aquestes pròrrogues que hi ha hagut i terminis que s'han anat dilatant en el temps, que és també a petició dels inversors.

I també alguna part de... Vostè ha mencionat..., no? Diu: «Què va passar l'any 2017?» Sí, sí, que l'any 2017 el Govern que estava preparant aquest projecte va ser escapçat, i, per tant, és lògic que els terminis no es poguessin portar amb agilitat. I recordo que vam estar vuit mesos amb l'autonomia intervinguda, suspesa *de facto*, no? I, per tant, això, encara que hi hagi la part administrativa i un *sottogoverno* que mantingui el dia a dia, evidentment, limita molt el que és l'evolució dels temps, no? Els terminis de la fiança..., mentre es mantingui l'autorització vigent, es manté la fiança.

Pel que fa a les preguntes del Partit Socialista, jo crec que les condicions en les que estem, a nivell de l'economia mundial, ens obliguen a repensar moltes i moltes coses. I, per tant, quan tu tens el mes de març els termes de

Fitxer 31CT9

que hi han en els esborranys eren un risc tan clar com el que veiem ara amb un altre..., no?, un risc com el que veiem ara amb una situació econòmica diferent. Home, no, no és el mateix. I, per tant, estem obligats a mirar-ho. I en aquest context en què està afectada la mobilitat internacional estem obligats a demanar més garanties, no? Com... –perdonin, eh?–, però garanties que en molts àmbits de promoció de projectes que es fan sobre terrenys que hi ha algun tipus d'intervenció pública demanen els inversors, perquè diuen «no, és que hauran de recomprar».

Home, haurem de recomprar si tu has fet una modificació urbanística, un planejament, i canvies unilateralment tu les regles del joc, després, i impedeixes l'activitat per la qual li has venut el terreny, home, clar, pot dir «escolti'm, m'ha enredat, vostè». Per tant, jo crec que això és raonable. Què hem de fer? Doncs, també, escolti'm, en altres àmbits acabar de reforçar les garanties perquè tot el que no sigui això, tot el que no sigui imputable a la mateixa Administració, doncs, evidentment, el risc –el risc– no s'hagi d'assumir en aquests termes. I és una mica en el que estem treballant ara.

Diuen..., bé, hi ha hagut diferents diputats que han dit que no hem tingut temps de venir, que hem tingut temps per fer campanya electoral. Doncs, bé, enmig d'una campanya, no, enmig d'una pandèmia. Jo crec que amb això podem ser clars.

L'afectació sobre la tresoreria de la Generalitat. És que la tresoreria de la Generalitat es diferencia de la tresoreria de l'Incasòl? En qualsevol cas és nul·la.

I, finalment, tant pel que fa... Hi ha alguns aspectes de la publicació de les pròrrogues...–que comentava la diputada de la CUP–, s'han publicat totes excepte la darrera, que forma part de l'ampliació de capital i que es publicarà dins dels terminis –encara estem dins del termini de publicació, i, per tant, es publicarà dins de termini.

I, finalment, eh?, jo per la part de..., hi ha hagut..., la resta d'intervencions feien referència al posicionament que hi ha hagut, no?, o que he tingut, fins i tot, jo, personalment, en el seu moment en el projecte legislatiu. Escoltin, repassin-ho bé i mirin tot bé. És a dir, jo crec que en aquesta vida sempre tens el dret a canviar d'opinió, que és el primer que et negaran els teus enemics, deia Joan Fuster. Però és que en aquest cas no he canviat d'opinió; en aquest cas em segueixo mantenint en el que creia, que és: aquest projecte val la pena que s'estudiï per part de la Generalitat? Val la pena dedicar-hi esforços atesa la quantitat de llocs de treball que pot comportar? Sí, val la pena. És molt important minimitzar els riscos perquè l'activitat de joc comporta uns riscos? Emfatitzar i posar més relleu en tota la resta d'activitat que pot haver-hi? I tant que sí. Hem d'adaptar-lo, des del punt de vista de la dimensió, a les possibilitats del territori? Absolutament. I, per tant, tot això ho hem

anat fent –tot això ho hem anat fent, no? Per tant, jo crec que en aquest sentit no se'ns pot criticar la coherència.

Evidentment, és un projecte complex, no dic pas que no. Però nosaltres preservem l'interès general, que és la indemnitat dels comptes públics, és a dir, que no hi hagi repercussió pública. Però també l'interès general és la creació de llocs de treball – també ho és, crec–, i crec que no s'ha de menystenir aquest aspecte. No és l'única cosa important per prendre decisions en matèria de política econòmica, però sí que ho és una mica. I jo crec que obviar aquest aspecte..., vaja, nosaltres, des de la nostra responsabilitat de govern, no ho farem.

Per tant, en resum, aquest projecte, tal com s'havia plantejat fa vuit anys? No. S'ha anat millorant? Sí. Ens permet donar-hi moltes més garanties, adaptar-lo a la realitat i que fins i tot sigui molt més viable? Evidentment. Cal seguir treballant per reforçar les garanties, la posició pública, la viabilitat del projecte, i, sobretot, després amb la implementació? Absolutament –absolutament.

I, per tant, conseller Calvet, endavant.

La presidenta

Gràcies. Conseller Calvet.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Moltes gràcies, presidenta. Diputades, diputats, vicepresident... Prefereixo treure'm la mascareta –veig que molts de vostès també ho feien–, perquè no estic tan acostumat a portar ulleres i se m'entelen. En tot cas, agrair, doncs, el to de la major part de les intervencions que s'han fet. I poder centrar-me en els aspectes concrets que han preguntat, més enllà de fer en algun moment alguna reflexió també general al voltant del que intentem des del Govern, doncs, fer al voltant d'aquest projecte, que és crear condicions perquè es dinamitzi l'economia i es generi ocupació. En definitiva, i molt anant a l'arrel, és això, no?

En tot cas, de la intervenció del senyor Domínguez i la senyora Fernández, diputats de Ciutadans..., s'ha parlat de si hi ha el risc de que hi hagin diners públics que se'n vagin pel desguàs. No pot passar –no pot passar– perquè no hi ha diners públics invertits directament en aquest projecte que puguin en algun moment perdre's. No

pot passar, eh? I també ha fet una referència a si ens passarem el mort d'uns als altres en cas que... Aquest projecte no és cap mort –ja ho vaig dir en la interpel·lació que em va fer el senyor David Cid la setmana passada–, aquest procés està ben viu. El considerem un actiu important per poder reactivar l'economia en la bona orientació. I, per tant, no podem definir-lo com un mort que ens passem uns als altres sinó com un projecte en el que estem treballant dia a dia.

S'ha fet referència –ho ha fet tothom, eh?, inclús de vegades des del Govern fem servir aquesta paraula– al paper d'intermediari de l'Incasòl. Jo els hi he de confessar que no em sento còmode amb la paraula «intermediari». Sense menystenir qui hi han operacions complexes que necessiten d'intermediació, de la manera en que s'ha utilitzat redueix molt el paper de l'Incasòl a un simple espectador que veu passar, doncs, en fi, uns diners per davant i en el que hi ha de participar a la força. No és només això. L'Incasòl és un motor d'aquest projecte, no el podem reduir al paper d'intermediari. L'Incasòl ha estat la força de treball de redacció del pla director que ha liderat la Secretaria d'Urbanisme; ha estat la força de treball que pensa en la gestió urbanística posterior a l'aprovació del pla director urbanístic, que vol dir que si s'han de fer modificacions del pla director o si s'ha de fer un pla de millora urbana o s'ha de –atenció– actuar d'administració actuant, allà està, com sempre ha fet l'Incasòl –com sempre ha fet l'Incasòl. És que l'Incasòl existeix des de l'any 80. Jo entenc que alguns de vostès no tinguin la trajectòria suficient com per entendre el paper de l'Incasòl, però l'Incasòl existeix des de l'any 80, es va crear amb la Llei 4/80, és la quarta cosa que fa el Govern de la Generalitat reconstituït. I, perdonin, és una solució per intervenir en l'ordenació territorial, en l'urbanisme i en les polítiques d'habitatge a la que molts encara no hi han arribat, però no em refereixo a *comunidades autónomas del Estado español*, em refereixo a nivell internacional. Quan expliquem el model de l'Incasòl hi ha gent que diu: «Ostres, doncs ara ho farem nosaltres», a nivell local, regional, subnacional. I, per tant, el paper de l'Incasòl històricament ha estat aquest. És que sembla que, diguéssim, alguns caiguin de la figuera, pensant «és que l'Incasòl farà...» És que sempre ha fet el mateix: compra sòl, el desenvolupa, ven solars, amb les plusvàlues fa polítiques d'habitatge –que ara m'hi referiré– i, a més, gestiona, i és el seu motor financer, les fiances, i això li

dona un fons propi, més enllà del pressupost d'ingressos anual que el fa capaç –el fa capaç.

I l'Incasòl ha participat en multitud de projectes complexos que s'han desenvolupat en aquest país, i sempre fent el mateix paper i en condicions molt similars a les que estem dibuixant per al projecte de Hard Rock, per exemple, el pagament a terminis, només faltaria. Però si estem per a això, estem per facilitar que hi hagi inversió privada creant condicions territorials, facilitar que hi hagi inversió privada i que el pagament a terminis, sense interessos, perquè no estem demanant diners a una entitat financera, no hi ha cos financer, fem servir els recursos propis, els posem a disposició –aquest és un concepte important– de la inversió privada. I així els podria anomenar, no centenars, milers d'operacions de l'Incasòl des de l'any 80. Que aquest any en fem quaranta, d'anys, de l'Incasòl, quaranta anys d'acció de l'Incasòl, transformadora del país en matèria d'activitat industrial i d'activitat residencial. És un veritable motor econòmic d'aquest país.

Aleshores, un pagament a terminis amb els fons propis en cap cas es pot considerar una inversió pública en un projecte –en cap cas. Inclús l'assumpció de determinades garanties en cap cas es pot considerar un risc. Llavors, parlem-ne, fins a quin punt et posen garanties, o l'exigència d'unes garanties sobre la taula, i fins a on les has de portar tu. Però és molt normal que un inversor que compra un sòl de l'Incasòl –ja solar definitiu o sòl que s'hagi de desenvolupar– condicioni el pagament a l'obtenció de llicències, o condicioni el seu pagament a la finalització del desenvolupament urbanístic, només faltaria. Escolti, però si ho hem fet amb Amazon, i es va instal·lar al Prat de Llobregat, amb governs dels Comuns, i crec que es va acceptar. O ho hem fet amb moltes altres operacions. Ara se m'acut, no sé, la de Payper, a Bell-lloc d'Urgell, on, per cert, teníem un sòl molt dimensionat que estava per vestir sants i ha sigut en base a la feina de l'Incasòl en aquestes darreres legislatures que l'hem pogut posar de nou en valor, i l'empresa Payper..., per posar-ne un altre, però podria parlar de Leroy Merlin a Sant Cugat, o de BeWater, també al sector de Sant Cugat, com en tants altres. Terminis, garanties..., però això és el més normal del món. Però si és lo que veig. Si volen els donem tots els expedients de l'Incasòl des de l'any 80 – si volen–, estan a disposició seva. De fet, en moltes ocasions se'ns demana a través d'iniciatives parlamentàries. Aquí estan. I el que hem de dimensionar és si les

garanties que se'ns demanen –que n'hi ha que de vegades, lògicament, es passen de llestos demanant garanties– són assumibles o no. Però en cap cas podem posar en risc el que és el patrimoni i la mateixa activitat de l'Incasòl, i per extensió del Govern de la Generalitat, a través de l'assumpció d'aquestes garanties, i no ho farem tampoc amb Hard Rock, només faltaria –no ho farem tampoc amb Hard Rock. Perquè, fixi's, la clàusula aquesta dels deu anys parla de que, lògicament, hi ha una recompra en cas que no hi hagin les condicions urbanístiques que facin que es pugui obtenir llicència, però també amb una sèrie de condicions que ens permetien a nosaltres quedar-nos els diners que s'han pagat fins ara i el sòl, i, per tant, nosaltres tindríem tots els trumfos, i tindríem sòl com en tenim per tot Catalunya.

L'Incasòl és el primer propietari immobiliari de Catalunya. Tenim sòl des del Pirineu fins a Girona passant per les Terres de l'Ebre, a tot arreu. Aquest és un estoc de sòl que posem a disposició, en la gestió urbanística, de la inversió privada. I el sòl del CRT era un sòl que era, dins de lo que és l'àmbit del CRT, no urbanitzable –era no urbanitzable. El que genera les condicions perquè aquest sòl tingui valor és la Generalitat, no és «la Caixa». Si això era no urbanitzable! Des d'un punt de vista immobiliari, cost o valor d'aquest sòl, zero –no zero, eh?, però des d'un punt de vista immobiliari, zero. Qui genera les condicions som nosaltres, i, per tant, si a nosaltres se'ns paga i, ateses unes determinades circumstàncies, a més ens haguéssim de quedar el sòl –amb perdó–, bingo! El tindríem a disposició de més operacions. L'hem generat *nosaltres*, el valor, i, lògicament, generant el valor, el que no tenim és la propietat, i és en la propietat en la que hem d'intervenir.

Per què l'Incasòl, més enllà de «intermediari» –he dit que m'incomodava aquest terme, eh?–, perquè hem fet tota aquesta feina, hi és, entre altres coses, perquè quan l'Incasòl s'hi posa no hi ha guanyador del concurs de la llicència de casino, no hi ha tenedor –no hi ha tenedor. I, per tant, ens hi posem precisament per facilitar que el que ha de guanyar –el que ha de guanyar– la llicència de casino, que no passa fins al cap d'uns quants anys, tingui garantit que el sòl es vendrà: control públic –el diputat senyor Lluís Salvadó ha utilitzant els termes exactes del que significa la intervenció de la Generalitat en aquest projecte. El control públic tindrà aquest sòl disponible i a un preu determinat. Per tant, aquest és el paper de l'Incasòl.

És més, encara n'hi afegiré un altra. Actuant d'administració actuant –que és un terme urbanístic que serveix perquè es rebi el que s'anomena l'aprofitament mitjà–, l'Incasòl rebrà un aprofitament mitjà que té un valor de 56 milions d'euros. Home, poca broma. M'entenen? O sigui, l'Incasòl hi és per garantir el control públic, per garantir que es transmetrà al que *hauria* de ser el futur tenidor de la llicència i per actuar d'administració actuant. No el reduïm al paper d'intermediari, que està bé, eh? Jo no menystinc el paper dels intermediaris ni dels APIs ni dels administradors de finques, ni molt menys, eh?, perquè són necessaris perquè tirin endavant determinades operacions urbanístiques, però no ho reduïm només..., i el paper de l'Incasòl està més que justificat –més que justificat.

Vull referir-me –perquè s'han anat dient coses i així no em trepitjo– al tema –han parlat dels terminis de la garantia...– del risc de retaxació, que el vicepresident ho ha explicat molt bé: en cap cas recaurà a la banda pública –en cap cas. Però és que, a més, hi ha un factor important, que té a veure amb la sentència, precisament. Quan jo afirmo amb tota contundència que la sentència és favorable als interessos de la Generalitat... Mirin, el risc de retaxació, que és diferent del risc de reversió..., eh? Amb expropiació hi han dos riscos: la reversió, és a dir, que et reclamin el retorn amb interessos d'allò que se t'havia expropiat –i, per tant, interessos vol dir diners–, perquè no s'ha acabat d'executar l'objecte pel qual havia estat expropiat, eh? Això pot passar. En aquest cas és impossible. Es va culminar tot el procés d'expropiació en el moment en què es va aprovar el subsector 2 –això es va fer en època del tripartit– i es va poder ja desenvolupar, completar el desenvolupament, la gestió urbanística del CRT. Per tant, no hi ha risc de reversió.

I l'altre concepte és el de retaxació. Que, efectivament, algú pot aixecar el dit i dir: «Escolti, això m'ho van expropiar per a tal.» Ara hi han uns altres usos, o s'han transformat –normalment és abans de completar el mateix projecte d'expropiació–, i, per tant, retaxi's això. Jo diria que aquí això no pot passar –jo diria que aquí no pot passar–, entre altres coses perquè s'ha completat l'expedient d'expropiació. Per tant, no havent-hi risc de reversió, el risc de retaxació és molt petit. Què vol dir «molt petit»? Bé, quan jo ho pregunto als advocats del departament i del Govern de la Generalitat em diuen: «Molt petit, però jo no et puc dir» –em diuen els advocats, amb tota normalitat i amb tota franquesa– «que és risc zero.» Si fos risc zero, escolti, aquí

s'hauria acabat. I, per tant, sí, hi ha un risc de retaxació que considerem mínim, perquè s'ha completat l'objecte de l'expropiació, eh? I, per tant, d'aquí ve que nosaltres diguem: «Escolti, en la banda pública, segur que no.» I d'aquí ve aquest apunt que ha fet el vicepresident, que s'està treballant internament, de poder assegurar aquest risc entre els beneficiaris de l'operació. Però, en la banda de la Generalitat, segur que no hi caurà.

Fitxer 31CT10

És la resposta que vostè, alguns de vostès em demanaven.

Però, a més, em vull referir a la sentència, al primer punt, pràcticament, de la sentència, que valida el PDU, eh? Diu, textualment: «El tribunal conclou que el pla director és la conseqüència» –atenció, eh?– «d'un programa legislatiu» –i, per tant, llei, mandat del Parlament– «que» –obre cometes– «respon a l'interès general plasmat en la fixació d'uns objectius o propòsits constitucionalment lícits, de caràcter econòmic, social i territorial que ultrapassen i superen l'àmbit estrictament municipal.» Home, amb aquesta sentència i amb aquest textual, el risc de retaxació els advocats continuen dient-me que no és zero, però, home, francament..., eh?, –«respon a l'interès general», «propòsits constitucionalment lícits, de caràcter econòmic...» Perquè hem passat d'un àmbit dins el pla director formalment ben expropiat, que era sòl urbanitzable, a, via una transformació urbanística, una generació de valor que *ja no té a veure* amb aquelles condicions inicials de l'expropiació. Per tant, en fi, jo estic –respecte a aquest punt, eh?– tranquil. No afectarà en res a la capacitat de l'Incasòl.

Jo vull recordar que mentre estem parlant de l'Incasòl amb aquest paper d'administració actuant –i també d'intermediari, però sobretot jo vull posar en valor d'administració actuant– en aquesta operació, estàvem presentant la setmana passada –o l'anterior, no me'n recordo– un projecte de l'Incasòl de 20 milions d'euros per construir un edifici al Campus Besòs de la UPC. Bé, si diguessis: «No, és que l'Incasòl no està fent res més per culpa d'això.» Home, doncs miri, doncs acabem de presentar un edifici que farem –20 milions d'euros– per a la UPC, que tindrà uns operadors de valor afegit, innovació tecnològica, en el campus del Besòs. O que,

ahir –o abans d'ahir, avui estem a dijous–, dimarts, va passar pel consell tècnic, i passarà pel Govern la setmana vinent, el que és l'aportació des de l'agència de l'Incasòl, però bàsicament des de l'Incasòl, de 85 milions d'euros al programa ICF 3, que és un programa que ha d'ajudar a rehabilitar edificis i edificis d'habitatges. Home, doncs jo no veig que l'Incasòl estigui ara aquí mancat de capacitat per continuar fent coses.

I, aleshores, se'ns diu –i és una intervenció del senyor Santi Rodríguez–: «Em sap greu que es parli de l'Incasòl en aquests termes i amb aquestes capacitats i no fem altres coses en política d'habitatge.» I llavors es ridiculitzen –si em permet l'expressió– les xifres de promoció pròpia de l'Incasòl, que són petites, i ho reconec, perquè la disponibilitat de sòl propi i del que ens faciliten els ajuntaments també és molt limitada, i l'obtenció de llicències va una miqueta més lenta de la que voldríem, no només el projecte del Hard Rock sinó també l'obtenció de llicències. Però, clar, no ridiculitzen tant l'acció de l'Incasòl. Jo crec que ens fem un mal favor, eh?, com a país i també, diguéssim, com a Generalitat, no? I, de fet, tots som Generalitat –el Parlament de Catalunya també. Aleshores, l'Incasòl, entre el 2017 i el 2020, ha invertit més de 7 milions d'euros en comprar tres mil habitatges per tanteig i retracte, que no ho ha fet ningú. Que l'altre dia, en una interpel·lació de la senyora Rosa Ibarra, l'hi deia. Dic: «Vostè pot ridiculitzar tant com vulgui la política d'habitatge, però digui'm qui ha utilitzat la figura de tanteig i retracte en el nivell i la dimensió que l'ha utilitzat el Govern de la Generalitat.» Ningú! Ningú. Com l'impost pels habitatges buits. Home, hem comprat tres mil habitatges, més de 100 milions d'euros.

Llavors, la promoció pròpia. Home, la promoció pròpia, doncs sí, no té les xifres que voldríem, però, home, no ho ridiculitzem tant, perquè, pel camí, 100 milions d'euros entre tres mil – tres mil, eh?– habitatges en tanteig i retracte. I tantes altres coses.

I faré un parèntesi. Segurament, les xifres de promoció pròpia no hauran d'augmentar massa, més aviat haurem d'anar a la col·laboració publicoprivada perquè el lloguer assequible el facin els privats –tanco parèntesi.

En tot cas, no està afectada la capacitat de l'Incasòl.

Respecte a la sentència –i també hi han hagut diverses intervencions. La sentència, que s'haurà de complir, no afecta ni afectarà el que és la zona, que vol dir allà on

s'ha d'edificar el complex de turisme integrat, ni en la seva dimensió –superfície– ni en el seu sostre ni en els seus usos –no ho afecta. I, per tant, el valor del terreny no variarà en funció d'aquesta sentència, perquè no toca la zona.

«Hauran de ressituar sistemes.» Sí, haurem de ressituar sistemes. Però, afortunadament..., i aquest és un bon plantejament que vam fer, una bona pràctica que vam fer des de la Secretaria de l'Agenda Urbana i Territori, i, per tant, també des de la Comissió d'Urbanisme, que hi és tothom representat: vam sobredotar, de molt! –«de molt» vol dir de molt, el doble–, els sistemes, dels mínims o dels estàndards, no? I, per tant, tenim sistemes fàcils per complir la sentència. Podem redimensionar el sector sense tocar ni sòl, ni sostre ni usos de la zona, i això, per tant, no afectarà ni el projecte ni el preu del sòl, perquè el preu del sòl –vostès ho saben–, doncs va en funció de l'aprofitament real, eh? I, per tant, com que això no es quedarà modificat, doncs la modificació és relativament senzilla.

A mi em preocupa poc en aquests moments si posem o no posem recurs de cassació –parèntesi: els recursos de cassació en temes urbanístics no acostumen a tenir massa recorregut. Però, com que ja teníem una modificació en marxa, com que hem de fer el Pla de millora urbana, la sentència, amb tot lo positiu que significa de reforç del paper del PDU, l'aprofitem per, també, ara, doncs, corregir aquest tema de la ubicació dels sistemes lliures i de la seva funcionalitat. Que torno a recordar que disposàvem d'informes favorables, tant de Protecció Civil com d'Empresa i Coneixement, que són els departaments que han d'informar de la ubicació i la funcionalitat d'aquests espais lliures. Bé, el jutge fa una interpretació de tot plegat, i... –escolti, per això hi han jutges, no? En tot cas, ho complirem –ho complirem. Però no es toca la zona ni el sostre ni la dimensió de la zona ni els seus usos.

I sí, és veritat, aquest projecte, doncs, s'ha allargat en el temps, però no..., s'ha dit vuit anys, en algun moment. Home, l'11 o el 12 vam començar-ho a treballar, amb el projecte Eurovegas. Per cert, expedient que vam recollir del tripartit. Jo en aquell moment era secretari de Territori i Mobilitat. Vaig recollir un expedient del tripartit i el vam continuar parlant amb la gent de Las Vegas Sands Corporation. A partir del 12, doncs, això varia, perquè, efectivament, en una roda de premsa ens avancem a la intenció que vam veure en Las Vegas Sands Corporation de, doncs, no facilitar la

continuïtat de la negociació amb el Govern de la Generalitat. I comencem una altra dimensió del projecte, com a director de l'Incasòl. Ara em toca com a conseller, en nom i continuant la feina del conseller legítim, que és l'amic Josep Rull. Em toca continuar treballant. Però la llei la vam aprovar el 14, que són sis anys; el PDU el vam aprovar el 16, que en són quatre, i la llicència la vam donar el 18, que en són dos. Per tant, home, sí, tot el projecte sumat porta uns anys ja de treball.

I és normal, senyor Rodríguez, que en algun moment, doncs, diguis: «"Hosti", que cansat que és això. Ara torna a sortir el Damià, no de secretari ni de director sinó de conseller, en nom del conseller legítim, a tornar...» Bé, clar, és que és un projecte complex, com tants altres –com tants altres. Home, que ho digui vostè, eh?, que és d'un partit polític que durant anys i anys ha allargat fins a límits exasperants alguns dels projectes principals d'infraestructures del nostre país, doncs, no deixa de tenir una certa gràcia. Ho dic perquè, per exemple, la variant de Vallirana –que, per cert, ahir va rebre un premi del Consell d'Infraestructures de Catalunya–, doncs quinze anys de retard. O l'altre dia firmàvem els accessos viaris i ferroviaris del port de Barcelona, incloent-hi la terminal ferroviària, que els successius governs del PP van encallar durant anys i anys i anys. Això vol dir que en algun moment haguem abandonat? «Miri, és que..., miri, la variant de Vallirana, uf, s'ha allargat tant i estic tan desanimat...» No. «Miri, els accessos viaris i ferroviaris s'han allargat tant i estem tan avorrits de parlar-ne...» No, no, no. Això vol dir que a treballar –a treballar, treballar, treballar i treballar–, per la variant de Vallirana, pels accessos viaris i ferroviaris, per l'arribada d'Amazon... Que, per cert, vam estar uns quants anys treballant també per altres projectes que els he comentat: per Florette, a Tortosa, que, per cert, també té terminis de pagament –és l'últim que se m'ha acudit, eh?–, o pel projecte de Hard Rock.

Per què? Perquè el projecte de Hard Rock és un bon projecte, és un mandat del Parlament, és un projecte del Govern i és un projecte en el que val la pena continuar treballant. I jo entenc, eh?, que hi hagin, doncs, grups polítics i persones que n'estiguin en contra, i que, fins i tot, utilitzin un llenguatge gairebé de criminalització –que si «agenda negra», que si diners d'una mena o d'una altra–, de criminalització, i barrejant conceptes, barrejant llenguatges de risc que fan aparèixer això gairebé com un perill públic. Jo vull tranquil·litzar la ciutadania dient que hi ha un govern que,

rebut un mandat del Parlament, continua treballant amb rigor, amb eficàcia, amb constància, perquè aquest projecte sigui possible, un projecte que, en definitiva, ha de generar oportunitats per al territori. I sempre sempre sempre a disposició del Parlament per parlar-ne.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, conseller. Crec que els diputats i diputades volen tornar a intervenir. Cinc minuts, ara. Ho farà vostè sol, diputat Domínguez, o també s'ho partiran? *(Pausa.)*
Cinc minuts.

Francisco Javier Domínguez Serrano

Intentaré ser breu. Me ha parecido otra vez que han vuelto al discurso de Hard Rock, sí, Hard Rock, no. Por mi parte, lo he intentado evitar. No dudo del papel espléndido del Incasòl, y realmente la defensa ha sido admirable. Yo, si algún día me reencarno, quiero reencarnarme con alguien por encima que me defienda así, está muy bien. Pero la pregunta de por qué no se compran los terrenos directamente del Hard Rock a «la Caixa» no la ha entendido. Porque el Incasòl tiene que avanzar dinero y no se le retorna. Son 96 millones, que no son pocos, que es casi el 50 por ciento del presupuesto del Incasòl. Y esto no lo ha contestado. Yo no dudo del Incasòl, de la función no solamente intermediaria sino de gestión y de administración activa. Pero esta operación no entiendo por qué no se hace directamente.

La obligación de recomprar los terrenos a Hard Rock durante diez años si no se ejecuta el proyecto, ¿esto es un coste o no es un coste? Yo creo que sí. Pero, si no, me gustaría que me contestara, porque no me he sentido contestado. ¿Y por qué no se tuvo un cuenta, para redactar el PDU, la zona de riesgo por la industria química? ¿Quién es el responsable de este error, si es que se puede considerar un error? Tampoco me ha parecido..., no me he sentido respondido.

Después, la Generalitat ha dado el valor a los terrenos –se ha explicado aquí–, pero se lo paga al propietario actual. Entonces, me gustaría que esa frase me la explicara mejor. ¿vale?

Y, por último, para acabar –le quiero ceder el tiempo a mi compañera–, no me gustaría ver tambalearse este proyecto que hemos apoyado, nuestro grupo, y no me gustaría ver que la gente esté preocupada porque se pueda ejecutar o no se pueda ejecutar, porque hay muchas expectativas puestas. Me gustaría que tranquilizaran a la gente con su intervención.

Gracias.

La presidenta

Gracies. Diputada Maialen Fernández.

Maialen Fernández Cabezas

Gracias, presidenta. *Consellers*, gracias por las explicaciones. Bien, seré muy breve para no alargar demasiado el tema.

Señor Aragonès, como le he comentado en mi anterior intervención, le considero una persona inteligente, lo mismo que al señor Calvet, pero, igual que usted lo es, nosotros no somos tontos. No me venga a decir que un proyecto que empezó en el 2012 –estamos en el 2020– ocho años después tiene que ver con un 155 aplicado durante ocho meses. Le recuerdo que hace apenas un mes se ha firmado un acuerdo entre «la Caixa» y Bankia en el que se fusionan 20 millones de clientes, más de cincuenta mil empleados y 650.000 millones de euros de inversión –aunque uno de los socios del gobierno de coalición, el de Podemos, parece que no se ha enterado y se lo coló la señora Calviño–, y no lleva este tiempo en ciernes. Es cierto que llevará ahora uno, dos o tres años en que acabe de fusionarse correctamente, pero no me venga con esa milonga.

Por otro lado, son bastante ambiguos en sus definiciones, porque yo les he preguntado cuándo, en qué momento, en qué fecha concreta se pondrá la primera piedra del proyecto del Hard Rock, una primera piedra. ¿En qué fecha aproximada está estimado que se materialice este proyecto?

Por otro lado, ahora que estamos con un gobierno bastante desastroso a nivel central también, me gustaría saber –y tan de moda esto del comité de expertos–: ¿se ha creado algún comité de expertos para llevar a cabo el desarrollo final del Hard Rock? Es decir, ¿de quién está dependiendo, finalmente, este proyecto? ¿Son

ustedes, como cabeza de departamento, quienes lo están llevando personalmente a cabo? ¿Hay un comité de expertos creado al efecto? Me gustaría que me aclararan esto.

También, si durante la pandemia se han mantenido reuniones con los principales inversores. ¿A qué conclusiones han llegado? ¿En qué situación está la resolución de estas reuniones?

Y, por último, me gustaría saber... –porque el Hard Rock es la empresa matriz–, pero me gustaría, ya que se habla de..., se centra todo este proyecto, por parte de algunos grupos parlamentarios, en que es el mayor casino de Europa..., se está perdiendo la visión global de lo que representa el proyecto para la provincia de Tarragona, para la Costa Dorada, fundamentalmente. Es cierto que se instalarán unos hoteles para proyectos de convenciones, fundamentalmente, pero también un montón de tiendas y de establecimientos hoteleros y demás. Me gustaría saber si tienen ya calculado –o tienen algún proyecto, o lo tienen pedido– cuántas licencias de actividad tiene reflejadas el proyecto en su totalidad, mucho más allá de lo que es el mero casino que se tiene que establecer.

Muchas gracias por adelantado.

La presidenta

Gràcies, diputada. Té ara la paraula el diputat Jordi Terrades, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Jordi Terrades i Santacreu

Gràcies, presidenta. Senyor conseller, nosaltres també ens hem llegit la sentència. La devem interpretar diferent, eh?, o en alguns aspectes, pel que he entès. Tampoc no sabem –perquè no ens ho ha aclarit– si la pensen recórrer en cassació al Suprem o no. Ja he entès que segurament no, eh?, i que aniran a la modificació del PDU. Bé, ja veurem el..., ja comprovarem els números,

Fitxer 31CT11

perquè, amb els números que hem fet nosaltres, una certa edificabilitat a la baixa hi haurà, eh? Si volen..., si no és que volen mantenir els estàndards tal com els tenen, i després ens hauran de dir si el que pretenen és aixecar el sostre actual, eh? Si mantenen els estàndards i l'edificabilitat és un pèl a la baixa, home, jo crec que probablement l'Incasòl hauria de fer una valoració probablement a la baixa, eh?, atès que el rendiment serà un altre del previst inicialment en el pla director urbanístic. Però bé, temps tindrem per analitzar els números quan vostès ens expliquin amb claretat com pensen rectificar el pla director urbanístic.

Senyor Aragonès, no m'ha contestat res del que el meu grup parlamentari ha preguntat. Un té la sensació que des de que vam conèixer –no perquè s'expliqués sinó perquè ho hem conegut, si em permet l'expressió col·loquial, una mica d'estranguis– les condicions que pretenien signar el 5 d'octubre, entre el 5 d'octubre i aquesta compareixença, és a dir, en aquest camí, un té la sensació de que no sabem on està la boleta, i que vostè avui aquí ha fet una mica de joc de mans. No ha contestat la pregunta que jo li feia, eh? En aquest camí que ens ha de portar al desembre, o probablement més enllà, aquesta condició que ha aparegut –nova, eh?–, que era la possible recompra per part de la Generalitat d'allò que al final de tot no li interessés a Hard Rock, aquesta clàusula dels deu anys, la pensen modificar?, la pensen aclarir perquè no hi hagin dubtes de que no hi haurà sortida de recursos públics en diferit? Perquè l'explicació que m'ha donat el conseller Calvet de que si al final l'operació no va bé i la Generalitat s'ha de quedar amb el sòl..., miri, tindrem aquí un valor patrimonial que ja el gestionarem i ja l'intentarem endossar en algú.

Aquesta explicació al meu grup parlamentari no li serveix, eh? I, per tant, el que li demanem al Govern –i torno a explicitar que nosaltres a aquest projecte no li vam fer fàstics en el seu inici, i si es condueix bé tampoc n'hi farem–, el que li demanem al Govern és que, o en aquesta sessió o en el marc que vostès considerin més oportú, deixin clar –no utilitzaré una paraula més solemne– que aquesta clàusula – en tot cas, que nosaltres interpretem de manera, si vostè vol, doncs incorrecta, però és lo que ha sortit, és el que hem llegit– que Hard Rock es reserva el fet de demanar al Govern que en el termini de deu anys pugui recomprar aquests terrenys o la part

que no els interessi, això no posarà cap *merma* en els interessos públics, de recursos públics, i que en aquest tràmit fins a la signatura definitiva del conveni intentaran rectificar o rectificaran –aquesta és la nostra posició– aquesta clàusula.

Ah, i una última pregunta. Atès aquestes condicions que, és veritat, són normals en qualsevol operació urbanística d'aquesta magnitud –els 84 milions deu dies després de l'aprovació definitiva del PDU, els 12 milions que es comprometien a pagar un cop estigués inscrit el projecte de reparació en el Registre de la propietat–, a la vista de la sentència, i si aquest PDU s'hagués de modificar, Hard Rock hagués demanat la reversió de l'operació i vostès s'haguessin fet càrrec d'aquests diners? Perquè el Govern hagués pagat per..., l'Incasòl hagués pagat per anticipat, i deuen convenir amb mi que tindríem un problema, eh?

La presidenta

Gràcies, diputat. Té la paraula ara, en nom de Grup Parlamentari Catalunya en Comú Podem, el diputat David Cid.

David Cid Colomer

Sí; deia el vicepresident Aragonès, no?, que hi ha grups que d'entrada, no?, estem en contra d'aquest projecte. Jo diria que d'entrada i de sortida. El problema és que aquí Esquerra Republicana estava d'entrada *no* en el projecte i de sortida, sí, està a favor del projecte, no? I jo crec que té molt a veure..., o sigui, clar, té molt a veure també amb el model de país que volen construir. I també perquè quan es parla dels llocs de treball..., posaré un exemple, també: Lloret, que té un model productiu centrat sobretot en el turisme, és la ciutat amb la renda per càpita més baixa de tot Catalunya. I, al final, vostès estan apostant per un model productiu que es basa només, o pràcticament, en el turisme, i especialment també en els serveis, perquè, no?, té a veure, és a dir, és un model basat en el turisme però també en els serveis, que tenen uns valors afegits, i especialment, també, uns salaris que són molt baixos.

I jo crec que la Catalunya del segle XXI l'hem de construir, o l'hem de basar en un model productiu, que no dic que sigui fàcil, no sigui complicat..., però que tenim altres oportunitats. És a dir, per exemple, jo crec que té molt més sentit construir que Catalunya sigui el pol científic del sud d'Europa que no que construïm el casino més gran d'Europa. I això és un model pel qual, doncs, es pot apostar o no es pot apostar.

Vostès diuen: «No, és que ho fem tot a la vegada.» Miri, la sensació que jo tinc és que se'ns en va la indústria mentre vostès es barallen per Twitter amb el senyor Tremosa i es van fotent bufetades a dins del Govern, i, en canvi, tenen molt interès i molta feina i molts recursos darrere de que s'instal·li un projecte d'aquestes característiques a Catalunya, que jo crec que abunda no en la diversificació que jo crec que necessita el Camp de Tarragona.

És evident que el Camp de Tarragona necessita inversions. De fet –també ja ho sap el senyor Calvet–, nosaltres hem dit, per exemple, que el Camp de Tarragona mereix una gran infraestructura de país i que, per exemple, crec que a la Generalitat hauria de ser una prioritat la construcció del tren-tram al Camp de Tarragona per fomentar la mobilitat sostenible. Creiem que és fonamental el Corredor Mediterrani i l'articulació de tot el que és el node de transport al Camp de Tarragona. Creiem que és fonamental el tercer fil, i això, evidentment, té a veure amb els recursos que han d'arribar per part de l'Estat a la construcció.

Però, bé, nosaltres no compartim aquest projecte, que, a més a més..., o sigui, nosaltres tenim la sensació que en aquest context també d'emergència climàtica, on no sabem què passarà amb els preus del carburant, que a més a més té a veure..., és a dir, és un model que genera un determinat turisme i genera uns determinats llocs de treball i genera una determinada mobilitat que té molts costos. I, bé, vostès diuen: «No, no es centrin en els costos.» Bé, doncs que és un model de joc que té molts costos. Dirà el que vostè vulgui, però el model del joc –i ho veiem, per exemple, també, en el que són..., no?, a les cases d'apostes a nivell de barri, ho veiem en altres països on han construït grans casinos– té unes externalitats des del punt de vista econòmic i de salut enormes. I, evidentment, en el segle XXI té unes externalitats des del punt de vista ambientals molt grans. Llavors, bé, jo ja ho entenc, vostès tenen el seu model. Però jo l'hi dic, senyor Calvet, no és criminalització, al final és la realitat. És a dir, vostè, mentre es parla d'agenda verda, construeix o aposta per projectes que són absolutament insostenibles. I jo l'hi dic amb tota la franquesa, això no és agenda verda, és agenda..., doncs si no vol dir-li «agenda negra» doncs digui-li «agenda gris», però no té a veure amb el model... I això, de raonable... Vostè té un model de país, nosaltres en tenim un altre, i per això jo, bé, ja l'hi he dit sempre, és a dir, des del respecte més absolut. Però, bé, crec que

Catalunya mereix i necessita un altre conseller de Territori i Sostenibilitat. I, per tant, bé, en això confrontem i en això consisteix també la política, no?

Però hi ha una cosa que sí que em preocupa i que té a veure, específicament, amb... Anem més enllà de si Hard Rock, sí o Hard Rock, no –que, nosaltres, ja sabem quina és la nostra posició, que creiem que no és un projecte que sigui rellevant per a Catalunya, i, en aquest cas, que sigui necessari per a Catalunya i que sigui ambientalment sostenible i socialment sostenible–, que són les condicions de l'acord. I, miri, no és que l'Incasòl faci d'intermediari, és que l'Incasòl ha fet de comercial de «la Caixa», perquè uns terrenys de «la Caixa» que estaven morts de fàstic, sí, el projecte els genera un valor afegit. I, en tot cas, «la Caixa» col·loca uns terrenys per un valor de 120 milions d'euros. I tot el risc –escolti, no sé..., o sigui, jo, quan algú fa una inversió, crec que el risc l'assumeix el que fa la inversió, no l'assumeix la Generalitat– l'assumeix, amb aquesta clàusula de reversió del contracte, o de que la Generalitat ha de recomprar el contracte durant deu anys, l'Incasòl. Perquè és lògic que algú digui: i per això l'Incasòl compra els terrenys a «la Caixa», per assegurar-li a Hard Rock que podrà recuperar aquesta inversió. Perquè «la Caixa» li devia dir a Hard Rock que si tu em compres els terrenys, després, si al final no pots fer el projecte com tu vols, jo no te'ls tinc per què recomprar. I això és el que ha fet la Generalitat: per donar seguretat a l'inversor, que és Hard Rock, ha posat en risc recursos de l'Incasòl. És a dir, una gent que juga al joc fa que el risc no el vulguin assumir ells sinó que l'assumeixi en aquest cas la Generalitat a través de l'Incasòl. I, a més a més, en què, en aquest cas a «la Caixa», o sigui, doncs, li surt el negoci rodó. Perquè a «la Caixa», uns terrenys que no hagués col·locat mai a la vida per un preu de 100 milions d'euros, vostè diu que els han generat el valor. I al final diu: «No, és que, si ens els mengem, tindrem allà uns terrenys, i ja buscarem a veure a qui ens acostem...»

La presidenta

Diputat, hauria d'anar acabant.

David Cid Colomer

«...perquè es quedin aquests terrenys.» Això és el que representa aquesta clàusula. I jo, hi insisteixo..., això, hi està d'acord o no hi està d'acord també la Conselleria

d'Economia i la vicepresidència de la Generalitat? Creu que aquesta clàusula és raonable, sí o no? Quan vostè parla de noves garanties, es mantindrà aquesta clàusula...

La presidenta

Diputat...

David Cid Colomer

... sí o no? I no em digui que això és el no... Aquí el risc l'hauria d'assumir Hard Rock, no l'hauria d'assumir la Generalitat, perquè, en definitiva, qui té la possibilitat de guany és Hard Rock, no la Generalitat. I això ha deixat de ser un negoci entre privats; això..., ja hi ha una part d'operació pública, que és l'assumpció del risc, i que vostès han decidit assumir.

La meva pregunta és...

La presidenta

Diputat, per favor.

David Cid Colomer

...si mai la Generalitat ha d'assumir...

La presidenta

Bé, és que jo no li puc tancar el telèfon..., el micròfon?

David Cid Colomer

...aquests terrenys, vostès assumiran algun tipus de responsabilitat?

La presidenta

Només una mica de respecte, diputat. Entre que jo he oposat tard i vostè s'ha passat, atenguin una mica les trucades o les crides que els fem, perquè una cosa és la flexibilitat, l'altra ja és una altra cosa. Diputada Natàlia Sànchez, en nom de la CUP - Crida Constituent.

Natàlia Sànchez Dipp

Bona tarda de nou. Moltes gràcies. No han contestat res. Jo, francament, esperava poder venir i..., sempre que vinc i sento els compareixents, siguin quins siguin..., però en aquest cas tenia moltes ganes de fer un exercici d'aprenentatge de dos professionals de la política com vostès, i el que han fet ha estat evadir, evadir constantment les preguntes que els hem fet.

Seré concreta. El 15 de desembre signarà, sí o no..., el seu Govern té previst signar el 15 de desembre el contracte de compravenda, sigui havent modificat garanties o no, sigui com sigui, el 15 de desembre signarà el contracte de compravenda dels terrenys del CRT, sí o no?

Com que tinc poc temps, afegim algunes preguntes importants: per què fan un tracte de favor a «la Caixa»? Pels arguments que ja s'han exposat. La pregunta és senzilla: per què fan un tracte de favor a «la Caixa»? Per què la Generalitat assumeix el cost financer si es tracta d'una operació entre privats? Per què es posa en risc el cobrament del 80 per cent de l'import de compravenda? Per què van prometre una operació en unitat d'acte i això no es fa? Per què la Generalitat paga 120 milions d'euros però en cobra 24? Per què? No contesten; no contesten i, a més a més, evadeixen.

Jo entenc que ha de ser incòmode, senyor Pere Aragonès, estar en aquesta situació i amb un contracte amb aquestes característiques i amb aquest punt número 10, aquesta clàusula número 10 d'opció de venda; que ha de ser incòmode trobar-se amb aquest text sobre la taula negociat pel senyor Calvet, per una formació que suposadament s'anomena «d'esquerres». Però nosaltres el que li demanem és una honestedat, que s'expliquin. De fet, agraïm que hagi vingut el senyor Salvadó a comparèixer també, tot i que en el rol de diputat, perquè, malgrat que ho vam demanar pel seu paper en l'anterior legislatura sobre aquest projecte, els grups parlamentaris que donen suport al Govern ho van vetar. Hem agraït la seva compareixença i les seves explicacions i la seva defensa ferma del projecte de Hard Rock i de la feina feta pel Govern. També ens sorprèn.

A nosaltres ens agradaria tenir aquest optimisme del senyor Calvet amb relació a la sentència del Tribunal Superior de Justícia. Que jo sàpiga, per lo poquet que sé d'urbanisme, els espais lliures no poden ser espais lliures i hotels, casinos o centres

comercials alhora. Per tant, unes mínimes modificacions, que ja ho ha dit, s'han de fer. Per tant, no vulgui vendre'ns la moto de que la sentència al Tribunal Superior de Justícia és un èxit, perquè no ho és. Perquè, en termes concrets i materials en lògica d'urbanisme, modificar els espais que estaven previstos com a espais lliures implica modificar el projecte, sense cap mena de dubte, i vostè ho sap molt millor que jo.

Per cert, la defensa vehement que ha fet de l'Incasòl també m'ha agradat molt, i és molt preocupant. Encara m'ajuda molt... El primer dia que va comparèixer en aquesta legislatura em va dir que els seus companys de partit li deien que era socialdemòcrata. Encara em fa gràcia pensar en aquell dia.

Per cert, la qüestió de l'Amazon. Els terrenys en aquell cas eren de l'Incasòl, no eren de «la Caixa». No intenti marejar la perdiu, eh?, confonent els conceptes i confonent la realitat.

La presidenta

Diputada...

Natàlia Sánchez Dipp

Acabo, si us plau, presidenta. Vostès juguen al pòquer amb les expectatives de la gent. I quan el diputat de Junts per Catalunya deia que no ens agrada el projecte, és que no és una qüestió de gustos. Defensar que el Camp de Tarragona i els seus treballadors es mereixen unes expectatives laborals dignes és una posició política. Defensar la defensa del territori és una qüestió política.

Fitxer 31CT12

Defensar la salut pública i estar en contra de la ludopatia és una posició política, i aquesta és la posició política de la CUP, en contra d'un projecte nociu per a la salut, nociu per al territori i nociu per a les arques públiques, com s'ha demostrat i com vostès...

La presidenta

Diputada...

Natàlia Sánchez Dipp

...es neguen a reconèixer.

Moltes gràcies, presidenta.

La presidenta

Gràcies, diputada. Té la paraula ara, en nom del Subgrup Parlamentari del Partit Popular, el diputat Santi Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, presidenta. Consellers... Bé, jo reconec que segurament he fet alguna comparació no sé si afortunada o no, però pretenia donar idea de la dimensió de l'operació, comparant els recursos destinats a la construcció d'habitatge de lloguer i comparant les subvencions d'interessos de la promoció privada d'habitatge de lloguer amb l'operació que tenim al davant per dimensionar-la correctament. Si vol, potser no és la comparació..., no és gaire encertada. Ara, m'ha de reconèixer també que vostè fa el mateix exercici parlant-me de la variant de Vallirana. Òbviament, una infraestructura d'inversió pública és molt diferent d'una inversió privada, de la que estem parlant. Bàsicament, una infraestructura té projectes, un projecte o diversos projectes, modificacions en funció de les vicissituds que van sorgint, i, a més a més, segurament hagués pogut posar altres exemples molt més propers, no?, com el de la L-9, no? Però és igual.

Però és que en aquest cas estem parlant dels anuncis reiterats d'inversions privades que generen expectatives en el territori –ja sé que això acostuma a costar que s'acabi materialitzant, no? El problema és que el 2011 no eren dades oficials però sí estimatives. El projecte Eurovegas pretenia invertir 15.000 milions d'euros a Catalunya. El 2012, quan, diguem-ne, se'n va Eurovegas i arriba Barcelona World, les expectatives passen a ser de 4.740 milions d'euros. El 2014, ja no és Barcelona World –passa a ser BCN World–, les expectatives es rebaixen sensiblement a 4.500 milions d'euros, abans de desaparèixer completament. I fins que apareix Hard Rock, amb unes expectatives, primer, d'una inversió de 1.700 milions d'euros, que, fins i tot, com li ha ensenyat el Departament d'Empresa, s'ho apunta com a inversió estrangera a Catalunya. I estem parlant ara, el 2020, d'una inversió de 663 milions d'euros, que és el que ens han dit vostès. Saben què pateixo jo? Que d'aquí a deu anys no estiguem parlant que aquestes inversions en comptes d'aportar diners ens

han costat 120 milions d'euros, que seran els que li hauran costat a l'Incasòl per tenir un terreny.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies. La diputada Sànchez volia disculpar-se perquè ha de marxar.

Natàlia Sànchez Dipp

Exacte. Disculpar-me perquè tinc un compromís a Girona com a diputada, també. I, per tant, ja seguiré les seves respostes pel Canal Parlament.

La presidenta

Gràcies, diputada. Té ara la paraula el diputat Lluís Salvadó, en nom del Grup Parlamentari Republicà.

J. Lluís Salvadó i Tenesa

Sí; aprofito mentre la diputada Sànchez no marxa perquè em sembla que sempre queda malament fer referència a algú quan no hi és present. Però em sembla entranyable veure la vehemència amb la que defensa les sentències de la justícia espanyola.

En tot cas, 15.000 milions d'euros, Eurovegas, senyor Rodríguez, suposo que els deu estar buscant a Madrid, no?, els 15.000 milions d'euros d'inversió. Amb un govern que, si no recordo malament, és del seu partit.

En tot cas, com s'han fet diverses referències –i en este sentit em sento també al·ludit– al canvi de posició del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana sobre este projecte, i em sembla que ho hem explicat a bastament... Esquerra Republicana i el grup parlamentari estava frontalment en contra del projecte de Veremonte. Sense matisos. Estàvem bastant en contra d'un projecte de sis casinos al CRT, hi estàvem bastant en contra, i hi votàvem en contra al Parlament de Catalunya. Però la gestió i la política signifiquen això, signifiquen gestionar i signifiquen intentar trobar els punts d'equilibri entre posicions diferents i opinions diferents. I em sembla que el projecte que en estos moments hi ha damunt de la taula segurament no és aquell projecte que agradava a uns ni als altres però que respon bastant a una certa

centralitat de l'opinió d'una majoria de ciutadans i ciutadanes dels territoris afectats, i, per tant, en estos moments Esquerra Republicana vota que sí en este projecte. I per què abans hi votava en contra? Perquè el projecte era diferent. I si algú no ho té clar, Esquerra Republicana estava en contra del projecte de Veremonte, sense matisos, i estava en contra d'un projecte de sis casinos, sense matisos. Avui hi estem a favor. No ha canviat Esquerra pública, ha canviat el projecte, o l'hem fet canviar, el projecte, entre tots.

En segon lloc –ho ha comentat de passada el conseller Calvet–, l'Incasòl passa a ser administració actuant. Ho dic perquè posem molt el focus sobre els riscos, i jo també, i em sembla que és important que posem el focus sobre els riscos i intentar que la Generalitat i l'Administració pública, i, per tant, la ciutadania i els contribuents no hagin d'assumir riscos. Ser administració actuant li pot derivar a l'Incasòl 56 milions d'euros, que seran més eines i més potencial per fer polítiques públiques per a l'Incasòl. Em sembla que és una dada que no és menor. Volia demanar-l'hi al conseller però ja l'ha apuntat ell, la quantificació, i, per tant, me sembla que també és important posar-ho en valor i posar-ho de manifest.

Per altre costat, també és important que tots siguem conscients on està la pilota en aquestos moments. Fins al maig del 2018, la pilota estava a la teulada de l'Administració de la Generalitat; a partir del maig del 2018, la pilota està a la teulada de Hard Rock, i és Hard Rock qui marca el calendari, i és Hard Rock qui marca els *tempos*, i és Hard Rock qui té a les seues mans acabar de concretar el procés d'adjudicació. Per tant, els calendaris en estos moments estan en mans de la conjuntura del desenvolupament de la mateixa empresa que en el seu moment se va portar a terme la seua adjudicació –maig del 2018.

I, finalment, fer èmfasi en el que ja s'ha comentat. L'acord de govern del 30 de setembre del 2020 incorpora no només la pròrroga sinó que també incorpora aquesta revisió de les garanties, intenta incorporar més elements que preserven els interessos no només de totes les parts sinó també, especialment, els interessos de la mateixa Generalitat de Catalunya, derivada d'un context canviant. I, davant d'aquest context canviant, és lògic també que la Generalitat també prenga mesures per preservar els seus interessos i cobrir-se davant d'aquestes incerteses.

Incerteses que, segurament, durant les properes setmanes, malauradament, no minvaran, perquè la situació econòmica, la situació de la pandèmia *va in crescendo*, i això canvia molt el camp d'un sector com el turisme, i el turisme internacional, com és el que en estos moments estem debatent, i, per tant, segurament això acabarà generant que les properes setmanes i mesos tots plegats haurem de reflexionar i haurem de valorar i reavaluar les condicions en les quals el projecte ha de continuar caminant.

I un últim afegit. A mi em sembla que si algú no ho té clar, el model productiu dels grups parlamentaris que donem suport al Govern, és: transformació digital, és economia verda –em sembla que queda molt explícit als plans de reactivació econòmica que s'han aprovat. I, si algú no ho té clar, que ho tinga claríssim.

La presidenta

Gràcies, diputat. Té ara, per últim, la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya el diputat Jordi Munell.

Jordi Munell i Garcia

Gràcies, presidenta. Gràcies també, vicepresident i conseller, perquè ha quedat bastant clar, doncs, el que hem demanat.

I, en tot cas, dues preguntes més per si cal precisar. Vicepresident, si ens vol aclarir una mica més la repercussió fiscal que s'ha esmentat en la primera intervenció del projecte, és a dir, de l'estudi que va fer l'Agència Tributària, la repercussió que pot tenir aquest projecte a nivell també fiscal, que després vol dir això política de retorn social, doncs, cap al país, i, per tant, també per posar-ho en valor, perquè en quedi més constància.

I una altra pregunta, és a dir, en quins casos el Hard Rock no recuperaria l'aval que ha dipositat –s'ha parlat, doncs, d'aquests 3 més 10 milions–, quina seria la casuística que això no li permetria recuperar-ho, perquè també ho tinguem clar tots plegats, eh?

I, després, també posar en valor, doncs bé, que aquest és un sector, doncs, que en certa manera algú d'aquests que sembla que no els agrada el projecte, doncs, intenta dir: ostres, que el sector turístic, que si salaris baixos, que si gent poc

qualificada no sé què. I també m'agradaria posar en valor tot aquest sector del turisme especialitzat, no?, el turisme que se'n diu, en termes anglesos, el sector MICE, eh?, que són, doncs, mítings, incentius, congressos i esdeveniments, que és un sector que aporta molt valor afegit, eh?, que és més..., diferent, també, i molt més especialitzat respecte al turisme, doncs, d'altres valors, no?, que crec que també són importants, no? Perquè hi ha molts sectors turístics, no?: l'escolar, l'Insero, el familiar, l'esportiu, tots són importants. El sector de turisme d'esdeveniments també és molt important, eh? I, per tant, doncs, que aquí, en aquest lloc, per les seves característiques, es pugui desenvolupar aquest segment turístic també crec que és important, pel que he dit abans, pel país, però també, especialment, per la zona aquesta, eh?

I, en tot cas, també, el diputat Cid, que ens parla, doncs, de model productiu, i a mi m'agradaria parlar de model de persones, de model de país, no tant d'un país productiu sinó d'un país de persones. I, per tant, de què volem i com volem que visquin les persones, eh? I, per tant, les persones nosaltres pensem que han de poder viure a tots els territoris, i, per tant, també és important, doncs, com a un sector de muntanya es pugui desenvolupar, doncs, una estació d'esquí, com ha fet ara la Generalitat amb Boí Taüll, per exemple, o amb Vallter o amb Vall de Núria, com també és important que al sector de Tarragona es pugui fer aquest turisme, doncs, d'esdeveniments, com que es pugui fer activitat industrial, doncs, a Sant Cugat del Vallès o a Ripoll, per exemple, no?, en el meu cas, també.

Per tant, és un model de país social, no tan productiu. Què hem de produir? No, no. De què hem de viure, com hem de viure? Amb dignitat, amb infraestructures, amb sanitat, amb escoles, amb fibra òptica, i, per tant, posant en valor allò que té el país. Si un lloc té rius –el Pallars–, doncs que puguem baixar pel riu, i si a un lloc tenim neu, que puguem esquiar, i hotels i menjar poltre i menjar vaca i vedella i xai, com avui a la fira de Ripoll del xai, no? I, per tant, aquest és el model de país nostre, eh?, que a cada lloc es pugui desenvolupar allò que el lloc permet posar en valor, i en un lloc seran uns terrenys i en un altre lloc seran unes muntanyes, en un lloc serà la costa, i a tot arreu hem de buscar-hi allò que pot desenvolupar socialment les persones d'aquells pobles, d'aquells territoris. I fer-ho bé, amb sostenibilitat, amb rigor, adaptant, doncs, les externalitats negatives, eh?, i buscant que puguem fer

pujar el valor dels convenis laborals. Tot això hem de fer-ho, evidentment, eh? Però el model de país nostre, en aquest sentit, a mi m'agradaria explicar-lo així, no tan productiu sinó un model de país de persones, no?

I ara la senyora Sánchez ha marxat, eh?, però són en contra [#11.52]. També els coneixem, al nostre territori, eh? En contra del projecte de turisme a les Llosses i Borredà; en contra d'un projecte d'esports a Ripoll; en contra d'un projecte industrial, tecnològic a Ripoll. Sempre és en contra, eh?, ja els coneixem: en contra del Hard Rock i en contra de l'Amazon i en contra de no sé què, sempre és en contra, eh? I, per tant, no insistiré més en aquest sentit.

En tot cas, gràcies per la intervenció, gràcies a aquesta feina, eh?, de posar en valor aquesta part de país i defensar aquest projecte per les seves implicacions socials, personals, de territori, d'equilibri, eh?, que la gent es pugui guanyar la vida en els seus pobles, eh?, i després, com deia abans, amb el retorn fiscal, doncs contribuir a altres beneficis positius per al conjunt del país.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Com saben, en aquestes sessions informatives el Govern té el dret de tancar, que no obren torn. Per tant, disposen de quinze minuts. Endavant.

El vicepresident del Govern i conseller d'Economia i Hisenda

Gràcies, presidenta. Breument. D'ara fins al 15 de desembre tenim l'oportunitat, degut també a la situació i avaluant el context econòmic a nivell global –i que crec que ho estem veient claríssimament amb aquesta segona onada del coronavirus en què, probablement, doncs, l'horitzó de sortida no està tan a prop com desitjaríem– de protegir encara més els interessos de la Generalitat, i, per tant, es reforçaran totes les clàusules en aquest sentit. Aquesta és la nostra voluntat. Evidentment, això forma part d'una negociació i, doncs, hi anirem amb tota la força que tenim.

En segon lloc, pel que fa, doncs, a les qüestions de fiscalitat –que abans s'han esmentat–, estem parlant d'una llicència en què una primera fase és d'una durada d'uns quinze anys, i, en tot cas, l'estimació d'ingressos que tenim prevista és de..., tenim prevista..., és a dir, que en tot cas està estimada, tant de la fase de construcció

com de la fase d'obertura i funcionament durant quinze anys, que és el termini de la llicència..., estem parlant en total d'una estimació d'ingressos fiscals entre 272 i 312 milions d'euros. Aquest és un estudi que està incorporat a l'expedient i que tots vostès tenen a disposició.

La presidenta

Gràcies. Conseller Calvet.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Sí; molt breument, també. Només poder respondre, perquè potser en la primera intervenció hi ha hagut alguna cosa que m'ha passat per alt, i després, repassant els papers, doncs crec que val la pena de respondre, i més després d'alguna repregunta que s'ha fet, no?

En primer lloc –s'ha preguntat i s'ha repreguntat, i, per tant, s'ha de respondre–, el cost de l'opció de compra és zero, eh? Vull que quedi clar. Suposo que es refereix més al cost del fet que, doncs, no es compri en els terminis que marca l'opció de compra, que és normalment el que té cost. És zero, eh? I, per tant,

Fitxer 31CT13

des d'aquest punt de vista, de nou, no?, doncs zero risc i cap euro públic.

També s'ha insistit molt en la sentència. Jo torno a reiterar que és una sentència que nosaltres, doncs, esperàvem, eh?, no l'esperàvem per al dia que va venir, perquè això no se sap mai, però, en tot cas, l'esperàvem i la volíem llegir amb molta atenció. I reitero que és una sentència favorable als interessos del projecte.

I per respondre a la pregunta concreta de si la recorrerem o no, més o menys he anat dient matisadament que, doncs això, les cassacions, eh?, urbanístiques acostumen a tenir poc recorregut, i la sentència, doncs, o el que ens diu la sentència que hem de modificar del sector 1 és fàcilment modificable –«fàcilment» vol dir des del punt de vista de redacció i tramitació– a través de la mateixa modificació del pla director urbanístic, que insisteixo que teníem en marxa, doncs sí, poder dir amb claredat que no la recorrerem. No la recorrerem perquè, en definitiva, és una

sentència a favor dels interessos del projecte. Més clar, l'aigua. O sigui, és una sentència favorable als interessos del projecte, i, per tant, és per això que no la recorrerem, i hi treballarem per modificar-la.

Aquest projecte, el projecte de Hard Rock dins l'àmbit del CRT, és un projecte més, que complementa aquest àmbit especialitzat en usos recreatius i turístics, i, malgrat l'intent de fer titulars al voltant del casino i al voltant d'aquesta criminalització de tot el que significa aquest projecte, és un president que complementa tot allò que va començar ja fa una pila d'anys, i que completa aquesta oferta recreativa i turística en benefici del territori i en benefici de l'economia del país. I que no només es complementa en el mateix CRT sinó que es complementa amb altres projectes que hi ha a la zona.

Jo abans recordava la ZAL, la zona d'activitats logístiques del port de Tarragona, en el que devem portar treballant des d'un punt de vista urbanístic quinze o vint anys. I la vam aprovar, si no recordo malament, l'any passat. La vam anar a presentar al port de Tarragona, jo diria que era a mitjans del 2019. I portàvem moltíssim temps. Va tindre dues fases, una primera d'infraestructures i una altra d'urbanística.

Però, en tot cas, el projecte de Hard Rock al CRT complementa l'oferta recreativa i turística del mateix CRT, que, sumat a altres projectes –ZAL del Port de Tarragona, o el tren-tram, efectivament, que forma part de la llista de projectes de la Comissió de Reactivació Econòmica i Protecció Social–, o, per anar me'n de l'àmbit del Camp de Tarragona, però sumar amb projectes que inequívocament van a favor d'aquesta agenda verda, que alguns de vostès han esmentat a la contra del que pugui representar –jo crec que equivocadament– aquest projecte, doncs, la línia 9 o la unió dels tramvies per la Diagonal.

Perquè l'agenda verda... Què és l'agenda verda? L'agenda verda, entre altres coses, vol dir planificar endreçadament i amb tots els conceptes de la sostenibilitat el país. I això és el que estem fent amb aquest projecte. El projecte del Hard Rock es situa en el CRT, que és un centre que s'ha especialitzat..., és l'únic sector urbanístic especialitzat en un ús, que és el recreatiu i turístic. Això també vol dir agenda verda. I a partir d'aquí vol dir també que el projecte es desenvolupi amb criteris d'eficiència energètica i amb criteris de minimització de recursos, entre d'altres, aigua o energia.

Perquè de tot plegat, de tota aquesta agenda verda, què n'ha de sorgir? N'ha de sorgir una reactivació econòmica que ens doni més resiliència, més capacitat com a país. Contra la idea d'alguns de parar el país, parar l'activitat; contra tot –contra tot–, parem-ho tot, la idea del Govern de descarbonitzar l'activitat, que és diferent: això és agenda verda. I ara diu: «Escolti, que no hi han d'haver ni vols ni creuers ni...» La tecnologia ens juga a favor: els creuers, amb bateries; els molls, electrificats; el transport públic en primera instància –la tecnologia ens juga a favor.

I nosaltres, què hem de fer com a país? Estar ben amatents a les oportunitats que ens dona l'agenda verda. «Agenda verda» vol dir això: planificar adequadament i amb la sostenibilitat al cap, i també descarbonitzar l'activitat. I amb aquest projecte descarbonitzarem l'activitat del turisme allà, en l'àmbit del CRT, el descarbonitzarem en la mesura de les capacitats que posem en aquest projecte.

I acabo. Aquest és un projecte útil; aquest és un projecte que genera il·lusió, i és un projecte sobre el qual el Govern de la Generalitat hi continuarà treballant amb rigor per fer-lo possible.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, conseller. Doncs, acabada aquesta sessió informativa, tanquem aquesta sessió i aixequem la sessió.

Moltes gràcies a tots i a totes.

La sessió s'aixeca a...